

NYÁR

Szakszervezeti delegáció Algériában

A Magyar Postások Szakszervezetének küldöttsége Besenyi Miklós, főtítkárs vezetésével április 28-tól május 4-ig az Algériai Posta és Távközlési Dolgozók Országos Szövetségének meghívására Algériában tartózkodott. Küldöttségünk az Algériai Dolgozók Általános Egyesületének (UGTA) küldöttsége fogadta, Rebika Boualem főtítkárs vezetésével.

A magyar vezetősztintű szakszervezeti delegáció látogatása során különböző postahivatalokat és központokat tekintett meg Algírban, Oranban, Lakhadriában és Tizi-Ouzouban. Meglátogatták az Agrárforradalom egyik faluját is.

Küldöttségünket fogadta az UGTA főtítkára, Abdelkader Beniokus is, valamint Ait-Messaoudene, Algéria postaügyi minisztere és a Párt Országos népbiztosa, le Walli.

A munkaértekezletek, megbeszélések során küldöttségünk széleskörű tájékoztatást kapott Algéria gazdasági, szociális és kulturális fejlődéséről, az UGTA felépítéséről és az algériai forradalomban betöltött szerepéről. A látogatás során tapasztalható volt az algériai dolgozók dinamizmusa, a szocialista gazdaság felépítése és a mesterségbeli tudás, a korszerű technika felhasználása terén.

A két fél, értékelve a nemzetközi helyzetet, kifejezésre jutatta akaratát, hogy tevékenységükkel elősegítik a világbéke megőrzését, fellépve az imperializmus és szövetség-

geinek törekvései ellen. Mindkét fél elítéli azt a vérengző elnyomást, amelyet a chilei junta folytat a demokraták, a hazafiak és a dolgozók ellen. Kinyilvánították teljes szolidaritásukat a chilei nép harca mellett, amely a demokratikus és a szakszervezeti szabadságjogokért folyik.

A két küldöttség megerősítette elhatározását, hogy továbbra is támogatja a nemzeti felszabadításért küzdő palesztin nép harcát. Teljes nézetazonossággal állapították meg, hogy a Közel-Keleten nem képzelhető el a jelenlegi konfliktus igazságos és tartós megoldása az Izrael által 1967 óta megszállva tartott területek teljes visszaszolgáltatása és a palesztin nép nemzeti jogainak helyreállítása nélkül. A két küldöttség elítélte a szaharai arab nép ellen elkövetett agressziót, követelve az ENSZ határozatainak szigorú alkalmazását és az önrendelkezési jog tiszteletbentartását.

A magyar és az algériai postás szakszervezetek elítélik a dél-afrikai és a rhodéziai faji gyűlölet rendszereket, szolidaritásukról biztosítják mindazokat a dolgozókat, akik harcolnak jogaik és szabadságuk tiszteletbentartásáért.

A megbeszéléseken a két küldöttség meghatározta azokat a kezdeti lépéseket, amelyeket a baráti együttműködési kapcsolatok erősítésére szándékoznak tenni, melyekkel rendszeres küldöttség, információ és dokumentációs cserét valósítanak meg.

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Emeljük a szakszervezeti munka színvonalát a kongresszusi határozatok szellemében

A POSTÁSOK Szakszervezetének X. kongresszusa meghatározta a szakszervezeti mozgalom előtt álló fő feladatokat. A mozgalom tevékenységéről, a Posta jelen helyzetéről és a szakszervezet további feladatairól szóló beszámolót a kongresszus kötelező politikai irányvonaként fogadta el minden szakszervezeti szerv és szakszervezeti tag számára.

A Központi Vezetőség kidolgozta és jóváhagyta a kongresszusi határozatok végrehajtási programját. Ennek teljesítése nemcsak a szakszervezeti tisztségviselőknek, hanem a Posta minden dolgozójának legsajátosabb érdeke. Am minden egyes szakszervezet tagjainak tudatosítaniuk kell: az emberek megnyerésének elengedhetetlen feltétele, hogy mindenki tisztában legyen céljaikkal és feladataikkal. Mégpedig, nemcsak általában kell ismerni a X. kongresszuson kitűzött célokat, hanem azt is tudni kell, hogy azok megvalósításából kire milyen feladat hárul. Ezért kell a kongresszus határozatait lebontani minden szakszervezet, minden egyes munkahely saját feltételeire, hogy az emberek a konkrét feladatok teljesítésével lássanak hozzá céljaik megvalósításához.

Szándékaink valórváltása elválaszthatatlanul összefügg politikai, szociális, gazdasági és kulturális fejlődésünk minőségi tényezőinek következetes érvényesítésével, a postás dolgozók alkotó tevékenysége mérhetetlen forrásainak mozgósításával.

HA FIGYELMESEN olvassuk a kongresszusi határozatokat, konkrét utasítás van arra, miként kell megterem-

teni az alapvető feltételeket a X. kongresszus politikai irányvonalának, a Posta előrehaladását célzó gazdasági és szociális fejlesztési programnak a teljesítéséhez. Emellett az V. ötéves terv-időszakkal új korszakba lépünk, a fejlett szocialista társadalom építésének időszakába, társadalmunk életének minden szakaszán még sokkal igényesebb feladatok várnak ránk.

A X. kongresszus feladatainak teljesítésével kapcsolatban hangsúlyoznunk kell, hogy a határozatokat nem értelmezhetjük mereven, sablonszerűen, nem járhatunk el gépiesen a már kitaposott úton. Szakszervezetünk kongresszusán kijelölt feladatok teljesítése, alapvető feltételeinek kialakításával szemben támasztott igények objektíven, törvényszerűen fokozódnak. Ezt a tényt kell teljes mértékben tudatosítanunk a szakszervezeti szervek munkafülszának tökéletesítésében, tömegbefolyásának növelésében. Fokozódik a követelmény az összes szakszervezeti tisztségviselő munkája, felkészültsége, a szakszervezeti bizottságok rátermettsége iránt.

Most tehát az a feladatunk, hogy a szakszervezeti szervek munkáját a fejlett szocialista társadalom építési szakaszának megfelelő színvonalára emeljük. Elsősorban az alapszervezetekben és az igazgatóságok szakszervezeti tanácsainál kell foglalkozni a szakszervezeti munka színvonalának emelésének gondolatával. Abban az időszakban, amely most kezdődik, törvényszerűen érvényesülnék a szakszervezeti munka és befolyás hatékonyabb elemei, formái és módszerei, a dolgozókkal

való kapcsolat (bizalmi hatáskörének kiterjesztése) és az összes gazdasági, politikai kérdésének a szakszervezetek hatáskörében történő megoldása is.

E FORMÁK és módszerek gyors fejlesztésekor szükséges kialakítani a kedvező feltételeket, — lejjebb adni a hatásköröket — nem pedig fékezni őket olyan megokolással, hogy ezt még nem próbálták ki, az eddigi módszerek még hatékonyak, stb. Természetesen nem arról van szó, hogy most egyszerűen elvessük az összes eddigi, köztük a hatékony munkaformákat és gépiesen újakat keressünk. A jó tapasztalatokat érvényesíteni, tökéletesíteni kell, el kell őket mélyíteni, emellett azonban nem szabad szem elől tévesztetni, hogy az igényes feladatok egyben megkövetelik a szakszervezet új, hatékonyabb munkamódszereit és formáit, az irányítási és ellenőrzési területen egyaránt. Fontos, hogy még céltudatosabban támogassuk az új születését és fejlesztését.

VALAMENNYI szakszervezet tevékenységében meg kell követelnünk a demokratikus centralizmust, a szakszervezetben belüli demokráciát, a fegyelem és a kollektív vezetés megtartását és szilárdítását, miközben meg kell teremteni a feltételeket a tagság aktív kezdeményezésének érvényesítéséhez.

Állandóan emelni kell a tájékoztatás színvonalát. Sokkal jobban ki kell használni a dolgozóknak a taggyűléseken elhangzott javaslatait és észrevételeit.

A tagság észrevételeinek megismeréséhez mindenekelőtt a taggyűlések rendezése kínál kitűnő alkalmat. Ezért, nagy gondot kell fordítani arra, hogy minden szerveze-

tünk rendszeresen foglalkozzon a taggyűlésen a többi között a szervezet hatáskörébe tartozó gazdasági munka segítségével (termelési tömegmunkával), munkahelyi kérdésekkel, a szervezet belső életével, nevelési feladatokkal, a választások során elhatározott feladatok, a kongresszusi határozatok teljesítésével.

Mindenütt válaszolni kell a választások során felmerült észrevételekre és hasznosítani kell a megvalósítható javaslatokat.

A dolgozók véleményének meghallgatása, a javaslatok hasznosítása hozzájárul a tömegkapcsolatok erősítéséhez, a bizalom növeléséhez, a kezdeményezés és az aktivitás fokozásához.

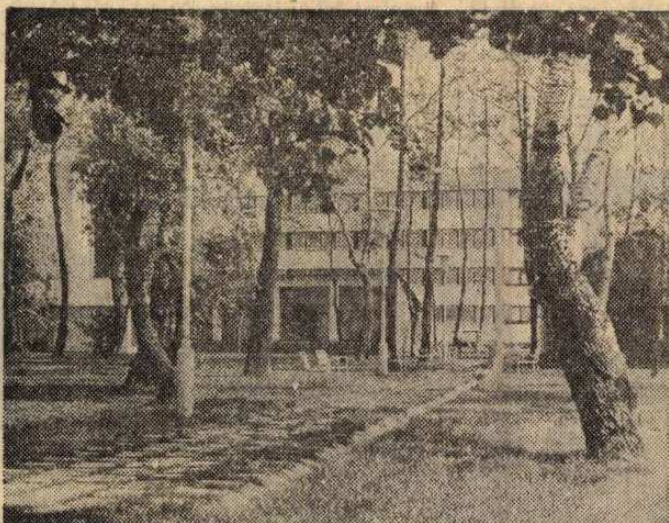
ÁHHOZ, HOGY a tisztségviselők hatni tudjanak a dolgozókra, a dolgok alakulására, rendszeresen fokozni kell felkészültségüket, fejlettségüket. El kell érni, hogy bátrabban képviseljék a dolgozótársaik érdekeit, fejleszteni kell a kongresszusi irányvonal hatékonyabb megvalósítását célzó bírálatot és önbírálatot. Másszóval, javítani és tökéletesíteni kell a munkafülszt, mert enélkül elképzelhetetlen az igényes feladatok teljesítése.

Csak néhányat említettünk meg azok közül a feladatok közül, amelyek ma és az elkövetkező időszakban szakszervezeti szerveinkre hárulnak, de úgy ítéljük meg, hogy a mozgalmi munka javítása szempontjából ezek a meghatározók.

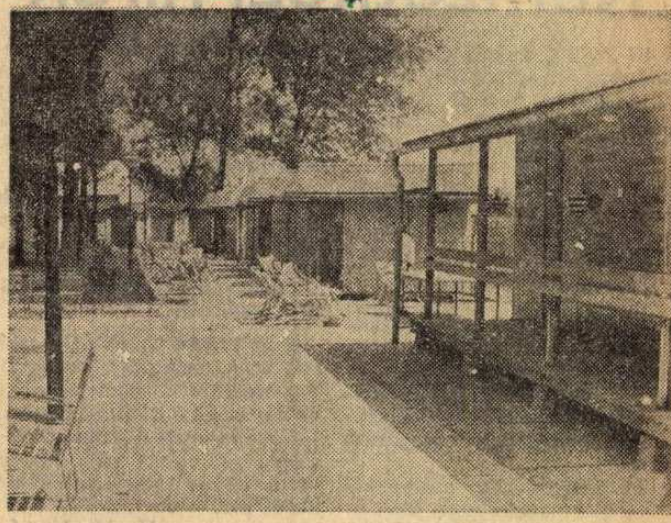
A kongresszusi határozatokat az alapszervezetek bontsák le saját feltételeikre és munkájuk állandó tökéletesítésével valósítsák meg azokat.

Kiss Ernő
titkár

Balatoni üdülési körkép

Legmodernebb üdülők, a balatonfenyvesi felkészülten várja a beutaltakat

Elkezdődött a táborozás a szántódi Oktatási Táborban (Riportok a 3. oldalon)

Az elmúlt néhány hét nemzetközi eseményeinek sorában természetesen elsőnek

a magyar külpolitika
kiemelkedő eseményeit kell megemlíteni. Ezek között elsőként emlékezzünk arra a látogatásra, amelyet Oskar Fischer, a Német Demokratikus Köztársaság külügyminisztere tett Budapesten. A megbeszélésekben, találkozóknak gazdag látogatás végén kiadott közös közlemény sok más mellett leszögezi: a helsinki konferencia zárókönyvét „mi egységes egészként kezeljük, és úgy véljük, hogy az azóta eltelt időszak sikerei bizonyították: szükség volt erre a konferenciára”. A közlemény bizakodással néz 1977 felé, amikor Belgrádban a helsinki megállapodások végrehajtásáról jó mérleget vonhatunk majd. A magyar külpolitika fontos eseményei között kell feljegyeznünk azt a látogatást, amelyet nyugati szomszédunk, Ausztria fővárosában tett Kreisky kancellár meghívására miniszterelnökünk, Lázár György. A látogatás tovább erősítette a szomszéd Ausztriával kialakult igen jó viszonyunkat. Külügyminiszterünk, Pujós Frigyes Finnországban tett látogatást és megbeszélései után közös közleményt adtak ki, amelyben a két külügyminiszter azt hangoztatta, hogy a politikai enyhülést katonai enyhülésnek kell követnie.

Ennek az időszaknak a magyar külpolitikai lépései közé tartozott az a nagy jelentőségű látogatás is, amelyet Lázár György, a Miniszterelnök elnöke tett a francia fővárosban. A francia fővárosban lezajlott tárgyalásokon a politikai kérdések mellett a gazdasági kapcsolatok témája volt előtérben; erről esett szó például azon a megbeszélésen is, amelyet — a francia államfővel és a miniszterelnökkel folytatott megbeszélés mellett — Lázár György nagyipari vezetővel folytatott. A kétoldalú együttműködést szorgalmazó, az európai biztonsági konferencia szellemét a gyakorlatba átültetni akaró magyar politikát megfelelő módon értékelte a nagy tekintélyű párizsi Le Monde, amely leszögezte: „a magyar politikai vezetés következetesen valóra váltja a helsinki zárókönyv szellemét és betűjét.”

Ha a magyar-francia és a magyar-finn magas szintű tárgyalások mellé odaüllesztjük Giereknek, a Lengyel Egyesült Munkáspárt első titkárnak NSZK-beli látogatását, a kép kiegészül, pontosan mutatja, hogy a lengyel párt első titká-

ra megmondotta: itt az ideje annak, hogy a két ország közötti gazdasági kapcsolatokban végre egészséges egyensúly alakuljon ki. Igen fontos, kölcsönös előnyű, nagy összegű gazdasági megállapodásokat is kötöttek. Ami a visszhangot illeti, francia, angol, olasz lapok egész tömege idézte Helmut Schmidt kancellár három olyan mondatát, amelyet a második világháború idején történt lengyelországi náci bűntettekkel kapcsolatban mondott: „Mint németek, nem moshatjuk a kezünket és nem is akarjuk ezt tenni. Nem hivalkozhatunk néhány bűnözőre és nem térhetünk napirendre a történelmi múlt felé. A feledés nem lehetséges, csupán megbocsátás.”

Az amerikai elnökválasztási színjáték
első felvonása után legördült a függöny: befejeződtek az elnökválasztások. Pontosan fordítva történt, mint ahogy a mindent tudó szakértők megjósolták. Azt hitték, hogy a demokrácia part lesz képtelen, az úgynevezett „elnökeljött-jelölt konvenció” előtt világszerte döntést hozni, a republikánusok viszont egészen bizonyosan minden problémát nélkül jelölték Ford jelenlegi elnököt. Más történet. James Carter földimagoróvetőmag termelő milliomos meglepetésszerűen tört az élre és sokan azt mondják, hogy „új Kennedyként” lesz egyelőre a demokrácia, de lehet, hogy minden választó kedvence. Ford elnök jelöltsége tulajdonképpen még a meglevő hajszámai többség ellenére is fenyegeti a valaha cowboy-szerűekben fellelő (és a világpolitikában is vadnyugati módra enyhülés-ellenes) volt filmszínész, Ronald Reagan.

Az utóbbi hetek **portugáliai eseménysora** azt mutatja, hogy a jobboldal erőteljesen aktivizálódik. Egyáltalán nem teljesen függetlenül a június 27-i elnökválasztástól a NATO bejelentette: amerikai fegyverzetet indított útba egy olyan portugál katonai egység számára, amely megalakítása után azonnal Szövétség rendelkezésére áll majd. Ezzel egyidőben világossá vált, hogy a polgári pártok kivétel nélkül és bizonyos kérdésekben a szocialista párt is olyan álláspontot foglal el, amely az elnökválasztás eredményétől függetlenül július elején megkísérlő majd kizsírítani a kormányból a kommunistákat. Ez lenne az első lépés a valóban demokratikus erők teljes háttérbe szorítására.

Ide tartozik egyébként **a NATO-hadügyminiszterek**

brüsszeli tanácskozásának híre is; az Észak-atlanti Szövetség katonai vezetői új fegyverkezési programok kidolgozását jelentették be és a nyugati sajtó ezzel egyidőben több propagandajellegű cikket közölt a „védelem szükségességéről”, állítólagos „kommunista túlsúly” visszaszorítására. A szocialista országok függetlenül a nyugatiak ilyen irányú lépéseitől, részben a szovjet-amerikai SALT-megbeszéléseken, részben a bécsi haderőcsökkentési tárgyalásokon folytatják erőfeszítéseiket a leszerelési ténnyel teendő sürgős lépésekről. **G. M.**

„Ötezer forintot vett el a rábizott pénzből, de ez az ötezer forint harmincöt év becsületes munkáját tette tönkret. Házat épített, kapott segélyt a Postától, kölcsönt az OTP-tól, meg az ismerősöktől is, de ötezer még hiányzott... Ott volt a kezében a pénz, tízezeret vett át. Azt az ötezer forintot senki sem venné észre, gondolta, és egy hét múlva vissza tudná tenni...”

Jött az ellenőrzés. Később kétségbeesetten kért tanácsot. „Felnőtt gyerekeim vannak, nem merem elmondani nekik, de úgy is megtudják. A feleségem egy szót se szól, még a tekintetével is kerül” — írta levelében.

Ezt a rövid történetet Gerencsér József, a Postavezérigazgatóság Jogi és Igazgatási Szakosztályának vezetője mondta el, amikor a postás dolgozók múlt évi fegyelmi helyzetéről beszélgettünk. A száraz számadatok ismertetése után így hívta fel a figyelmet, hogy ezek mögött a számok mögött emberek állnak, hogy minden fegyelmi határozat törés az ember életében. Néha ez a törés egy szép pályára csúfos bukást jelent, máskor a munkásélet kezdetén nehezíti a napokat.

A társadalmi tulajdon és a munkafegyelmelet megsértése miatt tavaly 1217 postás ellen indítottak fegyelmi eljárást, közülük 1102-en kaptak fegyelmi büntetést. Kétszázhetvenhét embert bocsátottak el, hatvankét dolgozót más munkakörbe helyeztek, háromszázhatvan kevesebb pénzt vittek haza különböző kedvezmények, jutalmak megvonása és alapbér-csökkenés miatt.

Leírni is rossz ezeket az adatokat, még akkor is, ha a Posta fegyelmi helyzetének javulását igazolják. Hiszen az utóbbi években mintegy 10 százalékkal csökkent a fegyelmi büntetések száma. A Posta vezetői rendszeresen figyelemmel kísérik a fegyelmi helyzet alakulását. Évenként értékelik, összehasonlítják az adatokat, megnézik, milyen lehetőségek adódnak fegyelmezésre, s különböző utasításokkal igyekeznek ezeket megszüntetni. A központi postaszervek vezetői a maguk területén keresnek megoldást a fegyelmezési problémák megoldására.

A legfontosabb az, hogy emberi gondolkodás formálását, a felelősségérzet fejlesztését nem lehet adminisztratív eszközökkel elérni. A magatartást nem lehet csak intézkedésekkel szabályozni, ez csak az emberek gondolkodásával változik. Ezért vezették

be az oktatásban az udvarias magatartás, a megfelelő információ-adás módjának tanítását. A Posta dolgozói állnak legszorosabb kapcsolatban a lakossággal, munkájuk, magatartásuk közvetlenül hat minden ember életében. A távközlési és postai szolgáltatások színvonala nagymértékben a dolgozók munkafegyelmen múlik.

Leggyakoribbak a forgalmi szolgálatban előforduló visszaélések. A társadalmi tulajdonban keletkezett károk nagyrésze ebből adódik. Pénztárhány a Budapesti Postaigazgatóság területén volt a legnagyobb összegű, részben hanyagságból, helytelen kezelésből, illetve a pénzfelvévők túltelhetősége folyamán keletkezett be. A küldemények gondatlan kezeléséért is sok embert vontak felelősségre, az ebből keletkezett károk a küldemények elvesztéséből, sérüléséből, kifosztásából tevődtek össze. A Budapest 78. számú Postahivatal vezetője négy csomagrakodót bocsátott el, mivel a katonai szolgálatukat teljesítő csomagjait fosztogatták (!). A hírlaphányók kezelési hibái, elvesztése és eltulajdonítása másfél millió forint értékű kárt okozott. A Szegedi Postaigazgatóságon egy hírlapkezelő az előfizetési díjakból 3116 forintot tulajdonított el, egy kaposvári egyesített kézbesítő 33 utalványra hamisította rá a címzett nevét, a pénz saját céljaira fordította. A takarékbetét kezelésével néhány kishivatalban éltek csak vissza.

A forgalmi területen elkövetett fegyelmi vétsek néhány példája is igazolja, hogy a jól szervezett ellenőrző hálózat ellenére is, sok lehetőség kínálkozik visszaélésre. Ezeket a lehetőségeket azonban nem lehet hosszabb időn át kihasználni. Egyetlen bejelentés, vagy ellenőrzés véget vet a Posta tekintélyét romboló cselekedeteknek.

A fegyelmi büntetések csak utolsó eszköze a fegyelmezésnek, tudják ezt jól a Posta vezetői, ezért hívják fel a fiatal dolgozók figyelmét a szakma buktatóira. Talán még többet kellene a hivatalok vezetőinek is foglalkozniuk ezekkel a kérdésekkel, újra és újra figyelmeztetni a dolgozókat azokra a veszélyekre, amelyekbe önmagukat sodorhatják.

A munkafegyelmelet sértő cselekmények között egyre nagyobb számban fordul elő az italozás, az ittas állapotban való gépkocsivezetés. 189-szer hoztak fegyelmi határozatot egyetlen évben emiatt. Az adatok mégis azt igazolják,

hogy az elbírálás nem volt eléggé szigorú, csupán 54-en részesültek súlyos büntetésben italozásért. A fegyelmi jogkör gyakorló vezetői 82 esetben megelégedtek a megrovás, vagy szigorú megrovás büntetéssel...

Az összes fegyelmi büntetések között nőtt a súlyosak aránya, gyakoribb az anyagi hátránnyal járó végzés. A vezetőket legtöbbször az év végi részesedés csökkentését szabják ki, pedig határozatosabbak talán azok a büntetések, amelyek következményét már közvetlenül a határozat meghozatalakor érzik.

A fegyelmi határozatok súlya általában arányban áll a vétsséggel. Ezt igazolja az, hogy a múlt évben csupán 66 alkalommal fellebeztek, s ebből is csak hatszor változtatta meg az elsőfokú határozatot a másodfokon eljáró vezető.

Az igazgatóságokon (a létszámhoz viszonyítva is) nagyon eltérő számú fegyelmi határozatot adtak ki. Aránylag kevés büntetés volt a Miskolci-, a Soproni- és a Budapest-

Vidéki Postaigazgatóságnál, sok a Szegedi, a Debreceni és a Pécsi Postaigazgatóságnál, legtöbb a Budapesti Postaigazgatóságnál, ahol a dolgozók majdnem 4 százaléka kapott fegyelmi büntetést.

Hét távközlési üzemből egyáltalán nem róttak ki fegyelmit, de 74 rendbűntető határozatot hoztak. Némely helyen a vezetőket kevesebb alkalommal élték fegyelmi jogkörükkel, mint máshol.

Valójában nem is csak ezek az adatok fejezik ki teljes egészében a postás dolgozók fegyelmit, hanem a postai szolgáltatások színvonala. Azok a vezetők éltek helyesen jogalkalmazással, akik ki tudták elégeztetni a területükhöz tartozó lakosság igényeit, ahol a legkevesebb a panasz, ahol legjobban védik a társadalmi tulajdont, jó a munkaidő kihasználása, udvarias a magatartás és a dolgozók nem követtek el olyan vétseket, amelyekért fegyelmi büntetést kell adni.

— Szirmai —

Ünnepség Kulcsón

Kedves ünnepséget tartottak a hónap elején a Duna menti Kulcs közsgében. Elkészült a Bu-Vig nádtetes nyaralójának felújítása. A jelenlevők azonban nemcsak az üdülőt ünnepeleék, hanem a dunai városi körzetmesterség Szorgalom szocialista brigádját is, abból az alkalomból, hogy az aranykoszorus kitüntetést kapott. A brigád tagjai eddigi 15 évi munkájuk során sok szép eredményt értek el, és nagyon sok társadalmi munkával járultak hozzá az üdülő felépítéséhez.

Három nap Tatán

foglalkozás: Pozsonyi Vilmos igazgató előadást tartott az V. ötéves tervidőszak feladatairól, majd Szarka György ISZT-titkár megtartotta vitaindító előadását „A munkahely szerepe a fiatalok nevelésében” címmel. Az elhangzott előadásokat követő vitákban a fiatalok tanúbizonyságot adtak arról, hogy ismerik a Posta gazdasági tevékenységét és az ebből adódó feladatokat.

Nyíltan és őszintén mondták el véleményüket, javaslataikat a termelőmunkáról, munkaszervezésről, valamint a

termelést elősegítő tevékenységről. A válaszokat a gazdasági és társadalmi vezetők adták.

A sportversenyek hangulatos, izgalmassá tették a délutánt. Majd szellemi vetélkedő keretében mérték össze tudásukat a csapatok. Utána az üzemek fiataljai 5 perces műsorokkal szórakoztatták a hallgatóságot. A Disc Jockey feloldotta az eddigi fáradságot, frissen és üdén kezdtek táncolni a fiatalok.

Vasárnap kora reggel gyülekeztek a csapatok és izgatot-

tan várták az indítást. Egész délelőtt tartott a küzdelem, a járóversenyen. Céllövés, szellemi és ügyességi játékok nehezítették a háromórás útvonal megtételét. A sport, szellemi vetélkedő, műsor, járóversenyben elért eredmények összesítésével, valamint az aktivitás és a fegyelmezett figyelembevételével alakultak ki a végleges helyezések: I. a Ferenc Távbeszélő Üzem, II. a Lipót Távbeszélő Üzem és a III. a Kábelifenn-tartó Üzem lett.

A hideg, esős idő ellenére a fiatalok vidáman, élményekkel gazdagodva indultak haza.

Kovács Zoltánné

Nemzetközi hírek

AZ NSZK Postás Szakszervezetének meghívására június 8-14. között 2 tagú vezetőszintű delegáció utazott Frankfurt Main-ban. A delegáció tanulmányozta a postás szakszervezet tevékenységét és megbeszéléseket folytatott a két szervezet közötti együttműködésről.

Bougary Sako titkár vezetésével 2 tagú mali postás szakszervezeti delegáció tartózkodott hazánkban június 1 és 8 között. Tárgyalásokat folytatott szakszervezetünk vezetőivel, postai, szociális és kulturális intézményeket látogattak meg.

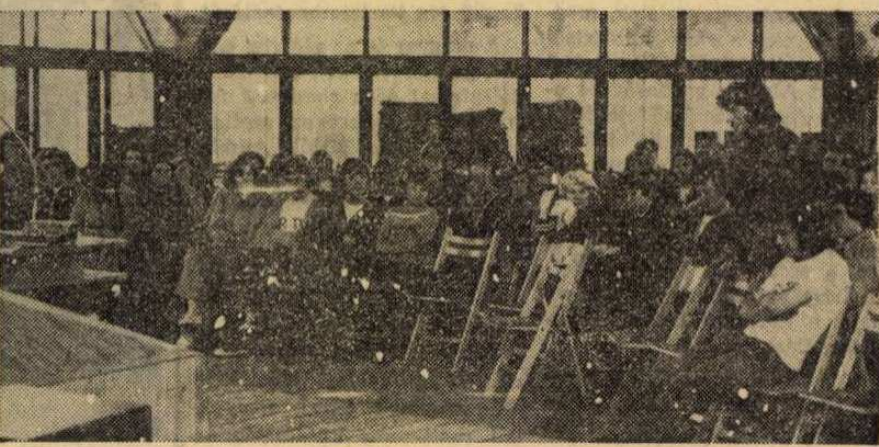
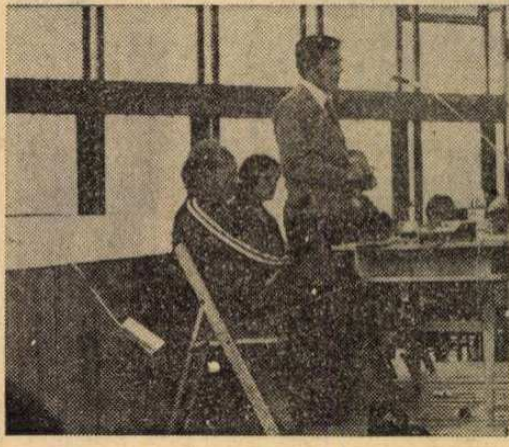
Az idei saját szervezésű külföldi csereudültetés keretében június 12-27 között 40

fős postás üdülőcsoport tartózkodott Olaszországban. A résztvevők Riminiben töltött szabadságukat, megismerkedhetnek Veneziával és Ravennával nevezetességeivel is.

A CSEHSZLOVÁK postás dolgozók 40 tagú üdülőcsoportja június 9-től 22-ig tartózkodott hazánkban. Idejüket a balatonfenyvesi Postás üdülőben töltötték.

A SVÉD ÉS NORVÉG postások szakszervezete meghívta vezetőszintű delegációinkat svédországi, illetve norvégiai tanulmányútra. Elnökségünk a meghívást elfogadta, a látogatásra ez év szeptemberében kerül sor.

Krakk József

Munkák könnyítéséért

Lehet, hogy e jegyzet vitát kelt majd, egy ténnyel azonban semmiképpen nem lehet vitatkozni, abban egyetértünk, hogy a minden nehézség ellenére is becsületes munkát végző postás elismerést, megbecsülést érdemel. Egyre sürűbben érkeznek a szerkesztőséghez az információk, hogy a postás dolgozók maguk is, mindennap a munkájuk során, sőt még otthon is öröklőnek, gondolkodnak azon: hogyan lehetne mindaz egyszerűbben és jobban, amit naponta csinálnak. A levelek olvasásakor egyre többször gondolok a propagandásra, a jó értelmű propagandára, ami sokat könnyíthetne a postások munkáját. Tanulmányoztam a Magyar Posta múlt évi panaszhelyeztetését. Beszélgettem a panasz-ügyintézővel, aki „érdekes” eseteket mondott. Sűrűn előfordul, hogy az állampolgár nem közvetlenül a hivatalhoz, annak vezetőjéhez fordul a panasszal, hanem sok esetben azonnal a Postavezérséghez fordul. Mennyivel jobb lenne, ha a postai szolgáltatásokat igénybevevők mindegyike tudná, hogy ügyét talán 5 perc alatt ott, helyben elintézhették! A legfelsőbb szintre beadott panaszoknál hosszú időt vesz igénybe az intézés, amíg lejut a hivatalvezetőhöz az ügy, s amíg az válaszol, és csak mindezek után nyugtatják meg az ügyfelet. Eltelik sokszor egy hónap is ezzel, s az ügy súlya nem is az okozott adminisztráció növekedésében van, hanem az erkölcsi hatásban. Vajon az egy hónap alatt, míg a panaszos nem kap választ, mit tesz a családban, a szomszédoknál, a környezetében...? És mit mondana akkor, ha az említett hivatalvezető pár perc alatt megoldandó problémáját? „Eg és föld” a különbség, ahogy mondani szoktuk... Jó lenne előbb, hatásosabb tenni a felvilágosítást, ezzel könnyítenénk a postai munkát, még jobb hírünk lenne.

A jó propaganda nagy erő, jutott eszembe, amikor a mi nap kezembe került egyik, a rövid telefonálásra buzdító kiadvány: „En postácskám, jó postácskám, szánj meg engem ki-nom láttam! Erjen veget e szédítő, hosszan gyötörő beszéd-idő...” Nem hiszem, hogy így könnyíthetjük saját magunkon, a postások munkáján. De a könnyítésről jut eszembe, nagyobb energiát kellene fektetnünk abba, hogy most már, a távhívás bevezetésével, valóban meg is tanítsuk az embereket távhívni. Kiváltságos vidéken gond ez, ahol általában továbbra is a távbeszélő-központok kapcsolják a távbeszélőket a távbeszélő-központokhoz, ahol általában továbbra is a távbeszélő-központok kapcsolják a távbeszélőket a távbeszélő-központokhoz.

Sok milliót áldoztunk — és áldozunk még —, hogy Magyarországon kiterjesszük a távbeszélőket. A népgazdaság és a Posta vállalta az anyagi terheket, ezt azonban segíteni kell. Propagáljuk jól és célrátörően azokat a legfontosabb dolgokat, amelyek a Posta szolgáltatásait is jobbá teszik. Így például az irányítószámot, amely a nagyüzemi gécosított feldolgozási rendszer alapja. Nagyszerűen tudatosítottuk, a lakosság körében elfogadottá tettük az irányítószámot. De arra is fel kell figyelni, hogy a feldolgozó mind gyakrabban elfelejtik ráírni a küldeményre az irányítószámot. A propagandát mindvégig folytatni kell! Nehogy elfussunk oda, hogy pár év múlva, amikor hazánkban befejeződik a gécosítási program, a rendszerváltás, akkor elől kelljen kezdeni az irányítószám-offenzívát. En nem csak a Posta hivatásos propagandistáira gondolok, hanem a KÉZBESÍTŐ-re is, aki szinte naponta figyelmeztet mindenkit, kézbesítés közben, az irányítószámok vagy a rövid telefonálás fontosságára. Sokat tehetünk mindnyájan, nem szabad abbahagyni.

De a propaganda általában a külső megjelenés, a küllem is. Propaganda átvitt értelemben az is, ha a postás nem szégyelli az egyenruhát, uram bocsá, mindennap borotválkozik. Szóval, ha olyan, hogy jó ránézni, bizalmat kelt és az emberek tudják, hogy postással állnak szemben. Propaganda talán az is, ha a hivataljaink tiszták, rendezettek.

Es ezekhez nem kell külön pénz, beruházás, anyagi áldozat. Ez belülről kell, hogy fakadjon. Kiváltságos ma, amikor a szocialista brigádok is sokat tehetnek a jelszó „Elmi” részének valóra váltásáért.

Es ez már a Postán belüli propaganda fogalmához tartozik, amely sajátos erő, s amit szintén nem szabad elhanyagolni.

Az informálásra, a tudatosításra, a Posta és a szolgáltatások érdekeit szem előtt tartó propagandára sokat költünk. Tarkarökösködünk e területen is, de ésszerűen. Megfontoltabban és körültekintően kell segíteni a postások munkájának könnyítését, hathatósan segíteni a szolgáltatások fejlesztését.

Rohonyi István

Nyar — üdülés

Készülnek a finom falatok (Fenyves)

A NYÁR, az üdülés, a nyaralás első hónapjában vagyunk. Az egész évi munka fáradságának, a szervezet regenerálódásának, a jól megérdemelt pihenésnek ideje ez, amire az emberek jelentős hányada egész évben készül, tervezet, vár. Körbeutaztuk a Balatont, hogy a meglátogatott postás üdülők közül — kiemelve a jelentősebbeket — egy északi és két déli parti üdülőt bemutassunk. Hogyan készültek fel a postás dolgozók pihenésére, fogadására, és akik már megkezdtek nyaralásukat, milyen körülmények között pihennek?

A szántódi ifjúsági oktatási tábor gazdasági vezetője, állandó gondnok, tizenkettedik éve Pálfalvi Lajos főfelügyelő. A tábor területén serény munka folyik, sportpálya készül. Gondozott a pázsit, a parkosított területen huszonnégy darab négyszemélyes faház, romantikus megoldással. Az út egyik oldalán a lányok házai, vele szemben a fiúké. Ezen kívül a kiserők, nevelők részére egy új, hat lakószobás, szobánként háromágyas, hideg-melegvízes faház áll rendelkezésre. Összfőhely 118. Az élelmiszeri alapanyagok beszerzése itt nem lebecsülendő gondot okoz a konyha vezetőjének. Évente 1300—1400 fiatal üdül, pihen, szórakozik Szántódon. 5—6 külföldi csoport, 400—500 fős, egy idejében, akik ide nyaralnak, szórakozni jönnek. Az idén az NDK-ből és Lengyelországból várunk fiatalokat. A szezon utolsó heteiben olyan fiatalok csoportjai érkeznek, akik szakoktatásban, továbbképzésben részesülnek — tájékoztatót Pálfalvi Lajos. A sörös táborvezető Gyulács Panna, a Budapest-Videki Postaigazgatóság Szakszervezeti Tanácsának agitációs és propagandabizottság vezetője, 79 fős csoportjával az utolsó napot tölti itt.

Ők csak üdültek volna, de mind ez ideig esett az eső. A kószó kint, általában 2—3 kilót híztak a csoport tagjai. Volt zene, tánc, asztalitenisz, sakkbajnokság is. Erre a kisse öreguras sportra a futballpálya építése miatt fanyalodtak. Néhány fiatal üdülő véleménye:

Brájer Péter, a budaörsi javító szerelő üzeméből: — Eddig nem volt jó az idő, csak most, az utolsó napra sütött ki a nap. Virizlay Edit, Vácrol: — Sajnos, letele, holnap megyünk. Háy Ervin, Bu-Vig: — Bár rossz volt az idő, a hangulatunk ragyogó. Pozsonyi Rudolf, a Lágymányosi Távbeszélő Üzem telefonműszere: — Sajnos, vége. Hiányolom, hogy nem lehetett csónakázni. Miért? Mert a jég elvitte a karókat, amikhez a csónakot ki szokták kötöni... (vajon mikor vitte el, és nincs több karója az üzemeltetőnek?). Gerencsér Sándor ugyancsak telefonműszere: — „Kajában” a reggeli kicsit kevés volt, de a többi étkezés nagyszerű és bőséges. Nem először voltunk itt és remélem, nem is utoljára.

A VALÓBAN reprezentatív balatonfenyvesi üdülő vezetője, Filep Ferencné 33 évi postás múlttal büszkélkedik. Egy éve dolgozik itt, ebben az egész évben üzemelő, 78 ágyval rendelkező, szállodának is dicséretre való, modern üdülőben. Farsztó munka, napi 12—13 óras elfoglaltság ez, május-tól szeptember végéig. Számára legnehezebb évszak a nyár. 28 dolgozó látja el az „üzemet”. Az éttermi felszolgálók, népművészeti hímzéses blúzokban harmonikusan illenek a ragyogó

étterem miliójébe. Konyhájukat ország-világ dicséri. Ez szó szerint értendő, mert például utoljára japán vendégek nyilatkoztak elragadtatással a főztjükről és különösképpen arról, ahogyan a rizst készítik. Nagy hiányszó, hogy nincs kultúrfelelős — mondja a vezető. Programokat időhiányban nem tud szervezni. Tanácsot szívesen ad a hozzá fordulóknak, ajánlja Hévizet, Csizsát, amit a helyi kisvasúttal lehet megközelíteni és nagyszerű gyógyvize van. Az idén kaptak két hintaágyat, minden erkélyre apró ruhazárítót, de személymérleget, amit nagyon igényelnek a beutaltak — nem. Általában azonban mindent, amit kér, megkap a Szociális Hivataltól. Két külföldi csoport nyaral itt az idén, tíz-tíz napig. Egy lengyel és egy csehszlovák csoport. A zöldség és gyümölcs beszerzése gond, a hűseltetés annál kitűnőbb. Rendszeresen van például borjúhús. Felkészülten várják a bel- és külföldi beutaltakat a Balaton egyik legszebb postás üdülőjében.

A BALATONALMADI üdülő 1934-ben épült, főépülete előtt mesés rózsapálmák park. Minden gondozott, ragyog a tisztaságtól, sehol egy eldobott cigarettavég, papírgalacsín. Mintha valami angol kastélynak kinősen gondozott parkjába lépné be az ember. Vonalzó-

egyenesen nyírt díszszövény, virágok, kertek, fotelok, frissen gereblyézett, kavicsos sétányok. Kényes ízlésű „kastélygazdára” utal itt minden. Deák József 71 éves (51 évesnek néztem), 1971 óta egyfolytában a vezető, a „gazda”. Nyugdíjas. Munkaideje L. V., azaz látástól vakulásig, 38 munkatársa van. Saját mosodája, saját virágkertetje van az üdülőnek, és termő citromfája. „Négyütemes”, valószínűleg négy év alatt kivitelezett felújítási terv szerint folyik majd a rekonstrukció itt. Az első ütem az idei beruházás, színteremként 8 zuhanyzó. A második ütem a konyha korszerűsítése, a harmadik az étterembővítés, a negyedik az üdülő területén lévő faházak helyett kétszintes, korszerű épület lesz, alul társalgóval. Ez négy szezonra szóló terv. A főidényben az üdülő jellege családok. A négyágyas szobákban két felnőtt, két gyermek, a kisházakban két felnőtt, egy gyermek üdülhet. Jelenleg a 3—6 éves óvodás korúakkal jöttek, de a következő turnus már az iskolás korú gyermekes családoké. A nyugdíjas és a fiatal házaspár az elő- és utószezonban vehetik igénybe ezt a szerettel vezetett virágparadicsomot. Rendszeres kirándulásokkal szerveznek Hérendre, Füredre, Tihanyra, Siófokra. Saját kabinrészlegük van a strandon, és egy vízitörles hajó, amely egyszerűen hat személyt visz ki, másfél órára a vízre, naponta négy alkalommal. A gyerekeknek játszópark, tollaslabda és társasjátékok teszik még szebbé a kellemes üdülést. Almádi az elmúlt tíz év alatt óriási fejlődött. Így az üdülőben foglalkoztatott személyzet csak akkor tartható meg, ha egész éves foglalkoztatást biztosítanak számukra. Deák József ezt is megoldották. A főépületben telen a Posta Központi Javítóüzeme részére végeznek a dolgozók különböző munkákat, s a tapasztalat az, hogy elégedettek, elégedett a Javítóüzem is velük és nincsenek munkaerőgondok nyáron.

Balatoni „örjáratunk” során megbizonyosodtunk, hogy mindenütt gondosan, lelkiismeretesen felkészülve várják az üdülőben a postás dolgozókat.

Schenker Pál

Nagy gondok a hírlapterjesztésnél

Nem irigylem a hírlap-ügyszály helyzetét. (Az is igaz, hogy gond mindenütt van, s mindenkinek a saját baja fáj a legjobban.) Harmincezer emberre van szükség a hírlapterjesztés lebonyolításához. Még áttekinteni is rendkívül nehéz ezt a területet — nem kézen tartani! A hírlapkézbesítőknél a fővárosban az év első négy hónapjában 40 százalékos volt a fluktuáció. Az utánpótlás biztosítása szinte egyenlő a lehetetlennel. Se vasárnapjuk, se ünneppnapjuk, s ki az, aki ne szeretne hajnali 3 óra körül hálaladni! 1200 budapesti hírlapkézbesítőből 400 a mellékfoglalkozású. Olyan emberek tehát, akik végigrohannak a területüket, s utána még ezt a sebességet is fokozva: irány a munkahely. Eddig ez a „bázis” látszott a legbiztosabbnak, mert akinek nagyon kellett a pénz, vállalta a hajnali hajrárt. (Az expedíció területén is 100—120 mellékfoglalkozású dolgozik.) A közelmúltban azonban megjelent egy munkautgyi miniszteri rendelet, amely 92-ről 64 órára csökkent a mellékfoglalkozás maximális idejét. Mivel ez 30 százalékos jövedelemcsökkenést jelent, sokan úgy gondolkoznak, nem éri meg vállalni a farsztó munkát. (A Postavezérség igazgatóság a munkautgyi miniszterhez fordult, hogy a posta ezen területét mentesítse a rendelet alól.)

A forma és a tartalom egyességének köve... nye nemcsak az írodalomra vonatkozik. Nos, a Postánál

ilyen körülmények, feltételek között kell biztosítani egy, politikai szempontból is nagyon fontos szolgáltatást.

Es az objektív nehézségek mellé gyakran odaszor a magától a nyomdaipar is. Milyen külön problémákat okoz ez? — erről beszélgetünk Toplak Ferencel, a hírlap-ügyszály vezetőjével, helyettesével, dr. Jenei Lászlóval, aki szb-titkár is, továbbá Szántó Emillel, a Posta Központi Hírlap Iroda szállítási osztályvezetőjével és Morvai Gyulával, a Budapesti Hírlapterjesztő Üzem szállítási osztályvezetőjével.

Mindjárt az elején „es-sünk túl” néhány sokatmondó adaton: a posta 650 féle sajtókiadványt terjeszt. Tavaly 1 milliárd 200 millió volt az éves példányszám, tehát egy hónapra 100 millió jutott! Ennek a negyede kerül fővárosi előfizetőhöz, illetve vevőhöz. A posta legnagyobb volumenű szolgáltatásáról van tehát szó, mert a kézbesítendő levelek száma körülbelül 700 millió. És: ha egy levél néhány órával később érkezik meg, azt ritkán veszik észre, de a hírlapkézbesítés területén a percekért meg a harci! A terjesztett lapoknak mintegy 70 százaléka napilap, aminek meghatározott időben vonaton, a lakásban vagy a standon kell lenni. 2 óra 5 perckor elmegy az utolsó vonat, s „ami” azt nem éri el, mehet gépkocsival. Sűrűn

előfordul, hogy szíriénázva rohannak a pályaudvarokra, bedobálják ömlesztve a lapokat a mozgópósta-kocsiba, s ott végzik el a kötegelést.

Milyen a posta és a nyomdák kapcsolata?

Tulajdonképpen semmi-lyen! Mert a posta csak a kiadóhivatalokkal van jogi kapcsolatban. Budapestben hat nagyobb kiadóval, 18 vidékivel és több kisebb hivatallal. A jogi státusz azt jelenti, hogy a kiadók mindent fizetnek. Például mit? Azt, hogy a Petőfi Népe című napilap Kecskemétre Budapestre érkező 60 példányát reggel 4 és 6 óra között külön gépkocsival hordja szét 12 munkahelyre! Például azt, hogy a Pest megyei Hírlap rendszeresen késik, és autó viszi vidékre. Persze ilyenkor megesik (és ez természetes), hogy a gépkocsi később érkezik — mondjuk — Nagykörösrre, mint a vonat, s ez a Posta minden ottani dolgozójának gondot okoz, várakoznak és az előfizetők, a standok is később kapják meg a lapot.

Melyik nyomdával van a legtöbb gond?

Az Atheneummal. Öreg, 40—50 éves rotációs gépekkel működő nyomda. Ott nyomják a Magyar Hírlapot, a Népszavát, a Magyar Nemzetet. Pincében, Nedves, dohos helyen történik a lapok kötözése is, ezt 8—10 postás dolgozó végzi. A nyomda nem tud egészségesebb munkahelyet biztosíta-

ni a számukra. Havonta cserélődnek itt a dolgozók. Sok az előfizetői reklamáció is.

Az előfizető, érthetően nem törődik azszal, hogy a szerkesztőség vagy a nyomda hibájából késik a lap, mindez a postásoknál csapódik le, a kézbesítők találkoznak naponta velük, őket szidják, holott szegények, ők a legkevésbé a vétkesek.

Morvai Gyula kimutatást készített arról, hogy négy reggeli lapunknak és a Népsportnak (a Budapestre készülő példányai) — 49 alkalommal — hány órákor fejeződött be a nyomása. A Népszabadságnál a legjobb a helyzet (a Szikrával van a legkevesebb gond), 4 és fél 5 óra között kész, utána következik a Magyar Hírlap, két alkalommal fél 5 és 5 óra között készült el, a Népsport pedig egyszer, a Magyar Nemzet ötször és a Népszava tízenegyszer 5 óra után. Ehhez tudni kell, hogy a kézbesítőknek fél 5-kor, de legkésőbb 5 órákor kell indulniuk. De hiába van együtt a négyből három napilap, meg kell várni a Népszavát is, s addig toporognak, dühöngnek, idegeskednek. (Képzeliük el azokat, akik 6-ra, 7-re dolgozni mennek!)

Mi a helyzet a heti és színes lapoknál?

— Természetesen azoknál is vannak nyomdai csúszások. Nagyon nehéz helyzetbe van a Hírlapterjesztő üzem, ugyanis a Békési úti

színeslap-expedíció helyisége amúgy is kicsi, a beáramló lapok egyharmadának feldolgozására alkalmas csak 250—300 ezres a kapacitása. Ugyanakkor előfordul, hogy 800 ezer lap érkezik be! Nagyon fontos lenne a kiegyensúlyozott megjelenés.

Az elmondott problémákból következik a kérdés: hol látják a hibát, illetve a megoldást beszélgetőpartnereim?

— A hiba, hogy nincs olyan szerv, amely egyeztetni tudná a szerkesztőségek, a nyomdák és a postai terjesztés munkáját. A szerkesztőségek általában nem törődnek a nyomdai kapacitással és sem a szerkesztőségek, sem a nyomdák nem törődnek azszal, hogy a posta milyen óriási gondokkal küszködve tudja megoldani a terjesztést. E nem-törődőség a postától nagyon sok pluszterhet pluszmunkát, pluszjárművet és üzemanyagot követel. Nem megoldás az, hogy a kiadóhivatalok a pluszköltségeket megtérítik. Nekünk gondolnunk kell az emberekre, dolgozóinkra, akiket túlterhelünk (ezért olyan nagy a fluktuáció is) és tovább is kell néznünk: népgazdasági, politikai szinten milyen kár jelentkezik.

— Igaz, hogy a nyomdák többsége nagyon elavult gépekkel dolgozik. De éppen ezért lenne szükség a koordinációra, egymás segítségé-

re. Nem is elsősorban a nagy költségmegtakarítás miatt, hanem fontos politikai kérdés, hogy a napilapok ott legyenek időben az előfizetőknél, a standokon, hogy amikor felkel a dolgozó, ott találja a lapot, s amikor munkába megy, az árusnál találja a lapot. A heti és színeslapokról pedig még annyit, hogy a megjelenési csúszások miatt dolgozóink — nagy részük nő — gyakran 40—50 kilókat cipelnek, vonszolnak több száz méterre keresztül.

A nyomdaipar fejlesztése megkezdődött, de csak fokozatosan megy végbe. (Jövőre megindul például a termelés az Atheneum új, nagyon korszerű Kozma utcai üzemében. A napilapok azonban nem kerülnek át oda.) Lépéseket a jobb együttműködésre azért lehet és kell is tenni! De nem szabad megelégedkezni arról sem, hogy a Postának is vannak, lesznek feladatai. Hogyan tudjuk majd például jelenlegi helyzetünkben, jelenlegi apparátusunkkal feldolgozni azt a gyorsan kikerülő, hatalmas mennyiségű lapmennyiséget, ami az új Atheneumból jön majd? Sehogyan. A nyomdaipar fejlődése mögött nem maradhatunk le, gondoskodni kell a lapterjesztés párhuzamos fejlesztéséről. Addig is, amíg a végleges megoldás megszületik. A végleges megoldás a tervek szerint 1982-re várható, a Postakombinát megépítésével. Mert a jövő útja a terjesztés centralizálása. A fővárosban levő decentralizált terjesztés csak kényszerhelyzet.

Bánhidí Éva

Tartalékok a munkaszervezésben

Népgazdaságunk extenzív fejlődési lehetőségeinek megszűnése természetesen a Postánál is érezteti hatását. A létszám gondok állandósulása előtérbe helyezi a munka hatékonyságának növelését, ennek szükségességét. A tartalékok egyike a munka- és üzemszervezés korszerűsítése. Egy nagy területen, a Budapesti Postaigazgatóságban tekintetünk be a fontos témába. Valóban csak betekinthetünk, ugyanis — példaként — egyetlen hivatalban a munka elemzése 10–15 napot is igénybe vesz. Az újságíró helyzete azért könnyebb, mint a szervezőé, mert a tapasztalatok, következtetések leszállására koncentrálni lehet. Az „idegvezető” Szép László, a szervezési osztály vezetője.

Az osztályon tízen vannak. Nyilvánvaló, hogy a hozzájuk tartozó 151 postaszervíz, 8500 dolgozó számára nem tudnak gondoskodni a jó szervezetségről. Kinek hát a feladata ez? El kell dönteni. Ezért volt jelentős lépés a Postavezérgazgatóság 1972-es 1095. számú utasítása, amely kimondja: „El kell osztani azt a téves szemléletet, hogy a szervezési tevékenység kizárólag az e célra létrehozott osztályok, csoportok, stb. feladata. Minden szakterület elsődleges feladata, hogy az ott végzett tevékenység szervezeten folyékony, megteendő intézkedéseket előzetes gondos helyzetteltérő és elemző munka előzze meg, és az ezt követő munkatervezés elméletileg és gyakorlatilag is szakszerű legyen. Mint hogy a szervezés gyakorlati funkció, a szakterületi munka szervezetségért a szakterület vezetője a felelős.”

De hát akkor tulajdonképpen miért is van az igazgatóságon a szervezési osztály?

Szép László nevetve válaszol, ezt már mások is megkérdezték tőle. De aztán komolyra fordítjuk a szót, mert az osztály dolgozóinak igen sok és hasznos munkát végeznek. Csak sajátos a helyzetük. Mert az igazgatóság szakmai osztályai egy-egy téma egyedi gazdái (pénzügy, munkaügy, szállítás, személyzeti, stb.), jogköörökkel felruházva, de a szervezési osztály csak javasol az érintett téma gazdáinak, vagyis a szakmai osztályoknak, s az intézkedés már azokon múlik, illetve a szakszervezetükön. A szervezéshez tehát minden tartozik, illetve semmi...

A múlt év óta — minden napos munkájuk mellett — felülvizsgálják egy-egy nagy hivatal szervezetségét. A Budapesti Postaigazgatóságnak 1974-ben megjelent egy utasítása, mely tartalmazza az V. és VI. osztályú postahivatalok számára a munka- és üzemszervezési irányelveket. Ellenőrzésük célja: hogy hibafeltárással, javaslatokkal segítsenek abban, hogy a hivatalok saját hatáskörben igyekezzenek szervezetségüket javítani. Amit tudnak, a helyszínen megoldanak, ami nem hatáskörük, összegyűjtik, s ha szükséges, az igazgatósági szervezési programba kerül.

Tapasztalható-e fejlődés a hivataloknál?

— Igen — mondja az osztályvezető. — S ez elsősorban a tanulások köszönhető. Annak, hogy egyre többen — nálunk körülbelül 35-en — elvégezték már a Postavezérgazgatóság által szervezett kétféves felsőfokú üzemszervezői tanfolyamot. A mi osztályunk dolgozói mindannyian rendelkeznek ezzel a végzettséggel. Továbbá: a zánkai vezetőképző tanfolyamon hat órát beiktattak szervezési kérdésekről is! Igaz, itt nem könnyű a feladat, mert eléggé heterogén a terület, s nehéz olyan kérdésekről beszélni, hogy mindenkit érdekeljen. De a tanfolyamok haszna kezd beérni: most már nemigen tapasztalunk olyan szemléletet, hogy „kerül, amibe kerül”, s nem minden létszámnorma kérdése, hanem az idő észszerű kihasználása a feladat, s arra kell törekedni, hogy minden beosztásban meglegyen a szükséges szakképesítés, akkor gyorsabban megy a munka, kevesebb a hiba, a reklamáció. Ahol lehet, normálni kell, ez sok mindenre hasznosítható, terhelésvizsgálatokra, a forgalomhoz igazodó szolgálati beosztások készítésére, a munkaverseny értékelésére és így tovább...

Gyakran tapasztalni, hogy a beosztottak érzik, kifogásolják a munkaszervezési hiányosságokat. Vajon a vezetők figyelembe veszik ezeket?

— Úgy tapasztaljuk, hogy az igazgatósághoz beküldött problémák, javaslatok összegyűjtésekor meghallgatják a brigád-

vezetőket is, így a dolgozók észrevételei is eljutnak hozzánk. Meg azután: amikor a mi osztályunkról szemlét tart valaki valahol, először a beosztottakkal beszélgetünk, kíváncsiak vagyunk a véleményükre, mert tudjuk, hogy a hivatalvezető saját munkájáról rosszat biztosan nem mond!

Minden évben szervezési intézkedési terv készül, melyet a vezérgazgatóság fogad el. Ennek azonban van egy kis szépséghibája: a szervezési intézkedési tervet az év első heteiben kell beküldeni, ugyanakkor az igazgatósági tervek elfogadására pedig csak május végén, június elején kerül sor. Márpedig az lenne az ésszerű, hogy az igazgatóság tervére épüljön a szervezési program! Így azonban az osztályok tapasztalataira, a kormány- és párttárhozatiakra támaszkodva állítják össze a tervet, s év közepén hozzáigazítják a valóságos igazgatósági tervfeladatokhoz.

A hivatalokban eddig tulajdonképpen csak a vezetőkön múlt, hogy milyen szervezetséggel végzik a munkát. 1975-ben megjelent egy vezérgazgatói utasítás arról, hogy ki kell dolgozni a szervezési zárt rendszerét. A hogyanról ugyan eddig még nem esett szó, de az egyik munkatárs — pusztán hivatásmegnevezéssel, az utasításon túlmenően — olyan fába vágta a fejszéjét, mely eddig, a „természettől burjánzó”, irányelveket, ajánlásokat készített a szervezési munkafolyamatok végzéséhez. Célja, egy egységes rendszer kialakítása.

És ki hajtja majd végre ezeket a hivatalokban? Illetve — bocsánat — ki igazodik hozzájuk?

— Vannak dolgok, amikkel az ember az indulásánál egyetért és később a gyakorlat meggyőzi az ellenkezőjéről. Nos, így vagyok én a Budapesti Postaigazgatóság utasításával, mely előírja, hogy a nagyhivatalokban önálló szervezők legyenek. Azóta — a szemlék tapasztalatai alapján — úgy tartanám helyesnek, hogy a hivataloknak feladatokat adjunk, s a hivatalvezető döntse el, hogy azokat kiknek kell végrehajtani. A szervező ugyanis nem lehet univerzális szakember, minden területnek, témának, megvannak a legjobb ismerői, a szervezés-

ben is rájuk kellene támaszkodni. Így van ez nálunk, az osztályon is. Én hosszú évekig munkaügyis voltam, a munkatársaim pedig mind más-más területeken dolgoztak, így minden témának van speciálislista és nyugodtan rájuk lehet bízni az azzal kapcsolatos felmerést, munkaelemzést. Mert egy-egy szemlének az a célja, hogy az írásos összefoglalás végén ott legyen a „gazda” javaslata, a témafelelős és ügyintézői felelős megjelölésével. Mi csak így továbbíthatjuk a szakmai osztályoknak észrevételeinket, illetve javaslatainkat.

— Nehéz a feladatunk. A szervezőnek meg kell nyernie azt a vezetőt, akinél szeretne valamilyen intézkedést elérni, hogy ő is úgy akarja, ahogyan mi. Különben... szóval: különben mi csak gyűjtögetjük a tapasztalatainkat.

Halljunk egy keveset a jövőről is.

— Ötéves távlati fejlesztésszervezési terv készült — igazgatósági szinten —, mely rendszerszervezést, folyamatszervezést, munkahely- és munkaszervezést tartalmaz. Ez a szervezési osztály számára is tartogat konkrét és szép feladatokat. Mert a műszaki fejlesztés (például: a konténeres szállítás kiterjesztése; a távbeszélőszolgálat korszerűsítése a postaforgalomban; a takarékkezelés gépre vitelének kiterjesztése stb.) szervezési munkát is igényel, melyben vagy felelősként szerepelünk, vagy közreműködőként, vagy koordinálóként. (Ezekben a munkákban nagy segítségünkre van a nemrég létrehozott két bizottság, a szervezési és a fejlesztési bizottság.) Már dolgozunk például az 1977-ben megvalósuló göcsösfűtő csomagfeldolgozó gépbeszerzéshez tartozó szervezet kialakításán, mely majd változtatás nélkül beilleszthető lesz a Keleti kombinátba. Ezek a munkák nagyon szép feladatok, de, sajnos, a gépesítési lehetőségek korlátozottak.

Beszélgetésünk mottója az osztály fő feladatainak meghatározása: a munkaszervezési tartalékok feltárása; a munkaerő hatékony felhasználása; a DH-mozgalom bevezetésének elvi és gyakorlati kérdései. Ezekre a tennivalókra épül munkatervünk.

Bánhidai Éva

Ejnye!

A festői környezetű parti sétányon elegáns, gondozott épület sor. Az időjárás eddig elég mostohán bánt a nyári nappalinnal, meleggel, bár már itt a szezon. Szép számú sétáló gyönyörködik a Balaton haragoszöld vizében. Itt-ott idegen nyelveken kórkak — a vendégeket váró üzletekben — képeslapot, népművészeti tárgyat, néhány lépéssel távolabb önálló építészeti alkotás egy stílusdióné. Látványos, szembetűnő. Hatalmas üveghegy fedele, ez a fél díóhéj. Az üveghegy alsó részén gondozott — az építményhez méltó — felirat: Idegenforgalmi Hivatal. A felső részben összetett asztalok, székek alusszék megálmukat. Amint az Idegenforgalmi Hivatalban mondták, ott június 16-án nyit a posta nyári kirendeltsége. Am a postát hirdető felirat látványát minden cifraságot lepipál. Nincs ideérkező, akiknek ne ötlene először a szemébe. Kopott, koszos bá-

dogbetűk réseiből kilógnak vezetékei. Lehet, hogy ez valami új fajta dekorációs fogás? Kétségtelen, ezt elsőnek inkább megnézik, mint a korrektül rendben tartott, tiszta és működő szomszédos neonfeliratot. Lehet, hogy télire a neonbetűket leszereli és hazaviszi valaki, hogy ne kopjon? Ambár még sohasem láttam, hogy a November 7. téren az emeletnyi OTP neonfeliratot tért a takarékpénztár leszerelte és pánccsáobába vitte volna, megörzés végett. Na igaz, az OTP gazdag gazda, ő megteheti. De a Posta úgy dekorál Tihanyban, ahogyan itt a fotón is láthatjuk. De mit szól mindehhez az ott megforduló bel- és külföldi? Néhányat megkérdeztem.

— Hát bizony ez ronda... — Szomorú ez kérem, nagyon szomorú — így a másik, mely véleményéhez ma-

gam is csatlakoztam, Tihanyban, június 12-én.

S. P.

Növekvő felelősség

A bizalmiak jogairól

A SZOT XXIII. Kongresszusa — az Alapszabályt módosítva —, egyetértési jogot biztosított a bizalmiaknak. Ennek egyenes következményeként a kormány módosította a Munka Törvénykönyvét.

Ezentúl: „A szakszervezetek egyetértése szükséges a dolgozó személyi alapjainak megállapítása, miniszteri vagy magasabb szintű kitüntetésre vonatkozó javaslatlétel, valamint a dolgozó jutalmazása, fizetett rendkívüli szabadságban vagy jutalomszabadságban részesítése, részére vállalati lakás, vagy lakástámogatás, valamint szociális juttatás adása esetén. A vállalat szakszervezeti szervezeti bizalmi (főbizalmi) útján gyakorolja.”

Mit is jelent ez a Posta területén? Egy sor kérdésben eddig is ki kellett kérni a bizalmi véleményét, de azt a gazdasági vezető nem volt köteles elfogadni, csak meghallgatni. Ez a helyzet most megváltozott. Törvénytől ezentúl — a felsorolt kérdésekben — minden olyan vezetői intézkedés, amelyről nem biztosítják a bizalmi egyetértését.

Előfordul, hogy nem a partner gazdasági vezető dönt az említett esetekben. A Kormányrendelet — ezt is figyelembe véve — előírja, hogy a döntésre jogosult vezető a szakszervezeti szerv, tehát — nálunk — a szakszervezeti bizottságok (JSZB-ok) gyakorolják az egyetértési jogot. Eddig az alapszervi választott testületnek ez nem volt joga.

A szakszervezeti bizottságok felé is egyetértési joga van a bizalmiaknak. A külföldi és hazai üdülési beutalók személy szerinti odaítélésében, a beutalók térítési költségének részbeni, vagy teljes elengedésében, a szakszervezeti segélyben részesülők meghatározásában, a szakszervezeti kitüntetésben részesülők kiválasztásában.

Kibővült a bizalmiak véleményezési, javaslatlételi és ellenőrzési joga is. Mindezekből is kitűnik: lényegesen nőtt a bizalmi hatásköre. Ez nemcsak nagyobb lehetőség, de fokozott felelősség is. Eppen ezért a kormányrendelet gondoskodik a szükséges védelemtől is. Előírja, hogy „... a választott tisztségviselőt megillető munkajogi védelem a tisztségviselő megbízatásának idejére és az annak lejártát követő két évre érvényesül...” Fegyelmi eljárást például csak a felsőbb szakszervezeti szerv egyetértésével indíthatnak el-lene.

Úgy véljük a bizalmiak iránt megnyilvánuló bizalom növeli a szakszervezeti mozgalmat tekintélyét, súlyát, segíti továbbfejlődését. Lényegesen tartjuk azt is, hogy a bizalmi tanácskozásának hatásköre növekedésével még fontosabbá válik szerepük.

A SZOT Elnökségének határozata alapján minden szakszervezeti tanács és SZB a határozathozatal előtt ki kell, hogy kérje a bizalmiak véleményét, ha az összdolgozókat, vagy a dolgozók nagyobb részét érintő lényeges kérdések eldöntéséről van szó. Ilyen kérdések elsősorban a vállalati bérpolitikára és bérfejlesztésre vonatkozó tervek. A Kollektív Szerződésre és Függelékre vonatkozó javaslatok, a szociális, kulturális alapok felhasználásának tervet, a gazdasági és szociális javaslatok.

A vezető testületnek az éves munkáról a bizalmiak tanácskozásán kell beszámolni. A szakszervezeti tanácsnak, SZB-nek mérlegelnie és figyelembe kell vennie e tanácskozás állásfoglalását. Szakszervezetünk Elnöksége 8/1970 sz. — e tárgyú — határozatát nemcsak módosítja, az újat minden szakszervezeti alapszervezethez eljuttatja.

Garamvölgyi András

Összefogással, szorgalommal

Egy évvel ezelőtt még el-képzelés volt, ma már valóság. Ezt teszi a közösség ereje, főleg akkor, ha a szakszervezeti és a szakmai vezetést nemcsak a munkában találja meg az összhangot, hanem segítik egymást akkor is, ha a szabad idő hasznos kihasználásáról van szó.

Így történt ez Mátészalkán is, ahol az egyik délután — tavaly **Jakab Olga**, a JSZB titkára és **Koleszár Sándor** hivatalvezető be-szélgetése azzal ért véget, hogy a hivatal udvara és az udvar végében üresen álló raktárhelyiség sportolási és kulturális célokra kell, hogy szolgálja a jövőben.

Az elhatározást tett követte. Összehívták a szocialista brigádok tagjait, meghallgatták véleményüket és javaslatukat, s megszületett a jelszó: teret a sportnak, lehetőséget biztosítani az önképzésnek, a szórakozásnak.

Majd a munka követke-zett, tenniakarában nem volt hiány. Mindenki dolgozott, a Kossuth brigád férfiai épp úgy, mint a Petőfi brigád szorgalmas lá-

nyai, asszonyai, vagy a Május 1. és a Tyeresskova brigád lelkes tagjai.

A hivatal létszáma alig haladja meg a 60-at és négy brigáddal büszkélkedhet. Így nem csoda, hogy a brigádkollektíva, mely a hivatal többségét teszi ki, magával ragadta a csendes szemléletet is. Eredmény: a társadalmi munka-sorozat értéke meghaladja a 20 000 forintot! A mátészalkai postás dolgozók ma már röplabdapályával, mini asztalitenisz-csarnokkal, KISZ-klubbal és tiszta virágos udvarral büszkélkedhetnek.

Az ISZT 6000 forintot biztosított a sportfelszerelésre, a városi KISZ-bizottság pedig egy ping-pongasztalt adományozott. A szocialista brigádok összehangolt munkája, a szakszervezeti titkár és hivatalvezető együttes erőfeszítése tette lehetővé, hogy a dolgozók birtokba vehették a csaknem önéből készült létesítményeket.

Követendő példa, önzetlenség is tegyünk valamit!

Harangozó István
ISZT-titkár

Mindenkit érdekel (II.)

Az idén először kerül sor a „Jóléti és Kulturális alap” képzésére.

1968-tól a vállalatok nagyobb önállóságot kaptak a szociális, egészségügyi, kulturális és sportcélok megvalósításához. Az akkori szabályozás feltételezte, hogy a vállalatok közötti különbség csökken a jóléti kiadások terén.

Ez a feltételezés nem vált valóra. Ezért — elsősorban a szakszervezeti szervek — egyre inkább szorgalmazták olyan rendszer bevezetését, amelyben a jóléti kiadásokra fordítható összeg kevésbé függ a nyereségtől, illetve a részesedési alaptól.

Így vezették be azt a szabályozást, amelynek keretében az évtől a vállalatoknál kiválók a részesedési alaptól a jóléti és kulturális alap. Az új rendszerben a jóléti és kulturális alap képzésének az a lényege, hogy egyrészt a tényleges létszám alapján meghatározzák, egy főre eső forint-átlaggal képezhető; másrészt nem a részesedési alapot terhel, mivel a költségek között számolható el.

Az így képezhető jóléti alap továbbra is kiegészíthető a részesedési alaptól is, ha az egy főre eső átlag alapján képezhető alap nem biztosít fedezetet az eddig elért szint tartásához.

A Posta kivételes elbírálás alapján, egy főre 700 forint éves átlaggal képezhető a jóléti és kulturális alapját. (Tájékoztatásul megjegyezzük, hogy ez a „fejkvóta” megegyezik a vasúttal.)

A kivételes elbírálás ellenére is, szükség van arra, hogy kiegészítsük ezt a részesedési alaptól, mivel a Postán jelenleg az egy főre eső felhasználási szint ezer forint körül van.

Szükséges még megjegyezni, hogy a vállalatok évenként más és más összeggel növelik a költségek terhére elszámolható jóléti alapot. Ez attól függ, hogy a jelenleg képezhető jóléti alap egy főre eső átlaga a 750 forint alatt, vagy felett van-e?

A jelenlegi szabályozás biztosítja, hogy a vállalatok közötti színvonalbeli különbség fokozatosan csökkenjen.

Kovács József

A POSTÁS DOLGOZÓ FORUMA

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Tudom, hogy a „szabály, az szabály!” Azt is, hogy a Posta nem jótékony célú intézmény, hanem gazdálkodó, illetve gazdálkodva szolgáltató cég. Csupán néhány javaslattal szeretnék hozzájárulni a postás dolgozók szerteágazó közszolgálati munkájának segítéséhez.

Levelező partnereimnek gondatlansággal én okozok kellemetlenséget, ha megportózzák küldeményemet. Szemérmesen és tapintattal közlik velem, hogy megportózták a nekik küldött leveleimet, levelezőlapjaimat, mert azok „súlyosabbak”, vastagabbak, vagy vékonyabbak voltak a szabványosnál (?). Hol, lehet ilyen „vastagság-szabvány-gyűjteményt” kapni? Miért nem propagálja ezt a Posta?

Természetesen az is helyes, ha az emlékbélyegzett bélyegke értékét nem tudják be a portódíjba! A fájó csupán az, hogy a legkisebb értékű — emlékbélyegzésre alkalmas — 20 filléres postabélyeg nem lehet vidéken sok helyen a postahivatalokban kapni! (A nyugdíjasoknak, akik ennek a szünetnek hódolnak, nincsen kidobni való, felesleges pénzük.) Javaslatom az lenne, hogy nem portó lerováására, hanem csupán emlékbélyegzés célra állandóan lehessen 20 filléres bélyegket kapni. A másik: ha már a portóbélyeg felragasztásával úgyis bajlódni kell — előnyomatot pár soros nyomtatvány kitöltésével értesíteni lehetne a feladót, hogy címzettnek tudatlanságával kárt okozott. (Legjobb tudja, hogy mi a szabálytalanság, és legközelebb ne kövesse el.) A külföldre szólók megportózásának elkerülése végett jól bevált az a gyakorlat, hogy a feladóval fizetett ki egy lapot az esedékes díjat.

A Posta közönségkapcsolatát, propagandáját javítandó, ennél sokkal lényegesebb problémákat szeretnék felvetni: a MABEOSZ foglalkozott hangszívesen a taglétszám visszaesésével. (Gondolom, ez nem jó pont a postás dolgozókra nézve sem. Tekinthetjük a kritika megnyilvánulásának is.) Nem több szakszerűtlen és illetéktelen beleszólást szeretnénk a Posta munkájába, hanem az ügyfelekkel termékenyebb, és ha szabad bizalmaskodó óhaját megköszönöm: barátságosabb kapcsolatot.

A KB Közművelődési Határozatában lefektetett izlésformáláshoz a Posta úgy járulhatna hozzá hatékonyabban, ha előkotorná a porosodó, meg nem valószínű, de művészi kivitel szempontjából értékes bélyegterveket és kiállításokat, közönségzavazás közbeiktatásával be is mutatná azokat. A másik: olyan bélyegterv-pályázatot is ki kellene egyszerű-kétszer írni, melyben a megjelenés ügyében — nyilvános kiállítás után — néha maga a nagyközönség is dönthetne.

Maczelka Tibor

Örvendek, hogy az adminisztráció csökkentéséről olvasni hallani, de azt hiszem, még örvendesebb dolog lenne valóban csökkenteni.

A végrehajtó-szolgálatban általában a megállapított létszámmal dolgoznak a hivatalok. Hogy ez mennyire reális és mennyire nem, azt itt most nem kívánom vitatni. Csak egy példát szeretnék említeni ezzel kapcsolatban: Nagykanizsa 1. postahivatalánál, ha a létszámfelmérés adatait veszem figyelembe, akkor a távközlési szolgálatban X főre van szükség, ha viszont a HTI által megállapított normákat veszem figyelembe, legalább 3 fővel több járna...! Hogy melyik a reálisabb, azt hiszem az utóbbi. A hírlap-adminisztrációt a megállapított normák alapján rendelkezésre álló létszámmal — beleszámítva az ügyfélfogadást és a kézbesítők pótlására fordított időt is — el lehet-e látni annyi fővel? Nem hiszem. Felül kellene vizsgálni, és az adminisztrációt a létszámnormához, tehát a gyakorlati élethez kellene igazítani, vagyis: csökkenteni.

Külön fejezetet érdemel a távbeszélő-forgalmi és irányok szerinti adatfelvétel, amely igen sok adminisztrációs munkát igényel, mindent jegyezni — adminisztrálni kell. Így a dolgozók kapcsolási tevékenysége egy teljes hétfi igényelhetet nem számítva) lelassul, a várakozási idő nő, a teljesítmény mennyisége és forintértéke 10—15 százalékkal csökken. Ugyanakkor a női dolgozók idegessége 25 százalékkal nő. Összintén elmondom, annak ellenére, hogy mi ezt a statisztikát évenként készítjük, még egyetlen áramkört vagy létszámot nem kaptunk rá. Arról nem is beszélve, hogy az adatszolgáltatás időpontja: augusztus. A központban női dolgozók vannak, fiatal édesanyjak, akik szabadságukat a nyári időszakban szeretnék kivenni. Augusztusban zárnak és tartanak szünetet az óvodák. Így a kicsinyekre is vigyázni kell, de a statisztika alatt teljes beültetést és felváltókat kell beállítani, hogy az előfizetőket ki tudjuk szolgálni. Nem állunk olyan jól kapcsolószemélyzet terén, hogy ezt sokáig lehessen csinálni. Ez a statisztika nem jó a közönségnek, mert lassítja a kiszolgálást, nem jó a dolgozónak, mert nagyobb megterheléssel, idegfeszültséggel jár, nem jó a végrehajtó szervnek, mert a létszámot megerősítéssel

kell biztosítani, és végül nem cserencsés az időpont sem. Áramkört sem kapunk rá, akkor kinek jó és miért készítjük?!

Más: ma már egy-egy vidéki nagyvárosban annyira megemelkedett az ébresztések száma, hogy ha egy időpontban 4—5 is van, akkor már néhány perces eltereléssel teljesíthető csak. Érdemes-e ezt a szolgáltatást fenntartani, és ha fenn kell tartani, akkor miért csak egy forintért ébresztünk? Arról nem is beszélve, hogy ha ritkábban is, de nézeteltérések forrása is ez. Az ébresztés reggel fél ötre szól, csak 3 darab van belőle. Elkezd az ébresztést a szaktársnő egyiknél, s miközben csendben a jól alvó előfizetőt, és a lámpája, látja, hogy hívása van. Belép és egy segélykérő állomásról kérnek mentőt. Befigyel, kapcsol, folytatja az ébresztést. Ohatalmianul is késik 4—5 percet, mire az előfizető gúnyosan megjegyzi az ébresztéskor, hogy már 4 óra 37 perc van, elaludt, kisasszony? Ugyanakkor az ébresztések száma nem csökken, hanem emelkedik. Nyilván rájött arra az előfizető, hogy ez a szolgáltatás olcsóbb, mint a veker-óra.

De ha már a szolgáltatást nem szüntethető meg: a C 2 szab. 39. §. 2. pontja értelmében: ébresztést csak a tudakozó munkahelyen lehet előjegyezteni. A nagyvárosi központok kezelői kellemetlen helyzetben vannak, amikor arra kéri az előfizető, hogy a 001 helyett most hívja a 009-et, mert a bejelentőben nem fogadhatja el az ébresztés jegyzését. Miért nem lehetne a jegyre ráírni, hogy a bejelentőben kérte, és nem 1, hanem 2 forintot elszámolni a jegyen sikeres ébresztés esetén? Vajon nem lenne-e ez egyszerűbb, mint az előfizetőnek azt mondani, hívjon még egyszer és hívja a 009-et?

A távbeszélőnévsorról: a legutóbbi kiadásban 4 megye előfizetőit vonták össze. Így, akinek Somogy megyében és Vas megyében is rokonai vannak, 8 megye előfizetőiről szóló névsort kell megvennie. Nem nagyon veszik, mert 52 forint ezért sok. A papírtakarékosság szem előtt tartásával, nem lehetne-e visszafelé a megvénként készített névsorokra? Úgy érzem, gazdaságosabb lenne, és gyorsabban elkelné.

Polay József

Nagykanizsa 1. postahivatal távközlési osztályvezető JSZB-titkár

Kömlő 1. Postahivatalnál már 15 éve működik a „Május 1.” szocialista kézbesítő brigád. Tagjainak, azonban problémáik is akadtak. Az egyik ilyen probléma megoldásához kérjük a „Fórum” segítségét:

1966-ig valamennyien hírlapkézbesítéssel is foglalkoztunk. Annak idején munkánk megkönnyítése érdekében a hírlapot átszervezés útján levettük az egyesített kézbesítőtől és az egész város területén betétes hírlapkézbesítésre tértek át. Mi is úgy gondoltuk akkor, hogy munkánk, illetve a táskák súlya könnyebb lesz. Sajnos, nem így történt, ugyanis a KHI és az üzemek által terjesztett címzett lapok példányszáma az utóbbi években nagy mennyiségben megnövekedett és a táskák súlya még nehezebb lett, mint azelőtt. A kézbesítést ellátó szaktársak nagyobb része már idősebb postás dolgozó, s bizony a munkájuk így eléggé fáradságos, különösképpen a nyugdíjfizetési napokon. Amikor a KHI és az üzemi lapok is pontosan ebben az időszakban jelennek meg (például Munkásor, Bányamunkás, Társadalmi Szemle, Nemzetközi Szemle, Orvosi Hetilap, Horgász, Tanítók Lapja, Egészségügy) és még számtalan lapféleség.

Úgy gondoljuk, hogy nemcsak nálunk probléma ez, hanem az ország sok hívtalánál. Javaslataink a probléma megoldásához: a KHI és az üzemek által terjesztett címzett lapok kézbesítését a hírlapkézbesítő szaktársak végezzék. Itt szeretnénk még megemlíteni, hogy a hivatal által „ismeretlen, meghalt, elköltözött” jelzéssel visszaküldött lapokat a következő megjelenéskor ne küldjék meg a hivatal részére, kézbesítés végett, mert szerintünk ez felesleges.

Reméljük, hogy problémánk megoldásához is segítséget kapunk.

Szuprics Mihály „Május 1.” kézbesítő brigád vezetője

Gáspár Sándor elvtársnak a Szakszervezeti Szemlében nemrég közölt írásában nagyon sok olyan kérdés is szerepelt, amelyeket a napilapok aránylag rövid közleményeiben — szinte az Irányelvek vázlatában nem lehetett megtalálni.

Ezért a Fórumhoz fordulok kérdéseimmel:

Milyen intézkedést tervez a Postások Szakszervezete a kiadott Irányelvek nyomában, ho-

Válaszol a postavezérigazgató-helyettes:

Juhari Istvánné

„A Postás Dolgozó fóruma” rovatot nyitott azoknak a javaslatoknak, kezdeményezéseknek, amelyek a postal munkák egyszerűsítését, könnyebbé tételét kívánják szolgálni. „Hogyan könnyebben, egyszerűbben, jobban, értelmesebben” — olvashatók a lap e rovatának címe fölött és alatt a nagyon találó cílmeghatározások.

A Posta szakmai vezetése, de a magam részéről is örömmel üdvözlöm a Postás Dolgozó kezdeményezését, amely minden bizonnyal hatékony segítséget nyújt munkánk elvégzéséhez, a szolgáltatás minőségének javításához. A szocialista termelési módnak többek között az az előnye, hogy bevonjuk a dolgozók széles rétegét a termelési akadályozó tényezők felszámolásába. Mi, szakmai vezetők igényeljük a dolgozók termelési elősegítő javaslatait, kezdeményezéseit. Bevonva így a vezetésbe közvetve, de közvetlenül is a dolgozókat. Bizonyosan erre gondoltak azok — s ezért feltétlen dicséret illeti őket —, akik a „fórum”-nak helyet adtak a lapban.

Forintos Ernő, a Győr 1. postahivatal nyugdíjasa, de ma is tényleges, állandóan helyettesítő dolgozója, akinek a háta mögött küzdelmes 44 kézbesítői év áll, sok-sok élménnyel, tapasztalattal, az új lakótelepek kézbesítési problémáival foglalkozik.

Ma is, hetente háromszor táviratokat, expressz leveleket kézbesít, motorkerékpárral. Állítása szerint 40 évvel ezelőtt, gyalog, könnyebben és pontosabban tudott kézbesíteni. Ennek oka, hogy a korszerű, 4—10 szintes bérházak többségén nincs számozás, sőt, utcablákok sincsenek. A modern lakóházaknál általában két utcára is nyílik a bejárat, csak a hátsó bejáratra lehet gápjárművel menni, ahol egyáltalán nincsenek számok. Nincs, vagy csak hiányos a lakók névsora, a levélszekrények elhelyezése sem egységes. Eligazítást adhatna a házmeester, de azt sok esetben nehezebb megtalálni, mint a küldemények címzettjét. Ezek után teszi fel Forintos szaktárs a kérdést: mit tesz a Posta az említett hiányosságok kiküszöbölésére?

Amilyen jóleső érzés, hogy szerte hazánkban gomba módra épülnek a növekvő igényeket egyre jobban kielégítő lakóépületek, olyan bosszantók azok a kis apró, bizonyos rá- és odafigyeléssel elkerülhető hibák, amik tapasztalhatóak a háztömbök átadásakor. Ha nem is országosan (erre egyébként utal Forintos szaktárs is), a felvetések mégis sok helyen előfordulnak, s akadályozzák a kézbesítő szolgálatot, a szocialista munkaversenyt, nehezítik a postás dolgozók munkáját.

Általában tud ezekről a Posta vezetése. A konkrét megjelenési formákat, az azokról adott tájékoztatásokat várja, köszönettel fogadja azért is, hogy a megfelelő intézkedéseket tegyék meg! (A fórumnak is célkitűzése ez!) A témában egyébként megkeressük Győr város illetékeit, hogy Ady-városban is mielőbb zökkenőmentes legyen a kézbesítés.

Bernáth György, a Budapest 112. postahivatal, a „Népköztársaság Kiváló Brigádja” kitüntetéssel ellátott Petőfi szocialista brigádjának vezetője a következő javaslatokat tette:

1. A fővárosi kerületek lakosságának száma rohamosan emelkedik. Épülnek a lakótelepek. Egyre nagyobb probléma a közönséges levélpóstaí küldemények gépkocsival történő előreszállítása. Javaslata: az érdekelteket kézbesítők bevonásával kijelölt lakóházak kapujában nagyobb méretű ládákat kellene biztonságosan felszerelni. A ládák karbantartását az érdekeltektől kérszük végezni. Így a ládák élettartama jelentősen megnő. Az előreszállítás is tervszerű lenne, üzemanyag-megtakarítás is jelentkezne, s végül a kézbesítők fizikai megterhelése is csökkenne.

2. Hírlapnyugták beszédével kapcsolatban a külön kezelt és a külföldre előfizetett lapok díját a kézbesítők szedik be. Ez a munka sok adminisztrációval jár. Ezért Bernáth szaktárs brigádja azt javasolja, hogy a KHI ne a díjnyugtákat, hanem azt a csekket küldje meg az előfizetőnek, amit egyébként úgyis megküld az elintézt díjnyugták visszaküldése után. Így nagymértékben csökkenne az adminisztráció.

3. Egyre több a 2000 forint feletti nyugdíjuttalványok száma. Viszont a helyettes átvevő csak 2000 forintig vehet át. Javaslata: a nyugdíjakat összegzathat nélkül, a férj, illetve a feleség is átvehesse, meghatalmazás nélkül, ha közös háztartásban élnek. Így a hivatali sorbaállás is csökkenthető lenne, a nyugdíjasok közül ugyanis sokan dolgoznak, ezért az utalvány összegét a postahivatalban veszik át.

Az előnyösnek látszó javaslatokat a témában érdekeltek — elsősorban a Budapesti Postaigazgatóság — bevonásával megvizsgálhatom. Remélem, hogy azok megvalósítására hamarosan sor kerül.

Összegezve a helyes kezdeményezést: a mozgalmi szervezetek, ezen belül is a Postások Szakszervezetének tovább kell ezt népszerűsíteni a postás dolgozók között. Nekünk, szakszervezeteknek pedig intézkedni kell a dolgozókat, a szocialista brigádok alkotó kezdeményezéseit, javaslatait nyomán. Véleményem, hogy a szocialista vezető a tömegek alkotó készségére épít, közvetve bevonva a tervek kialakításába, megvalósításába, ellenőrzésébe, azaz a szakmai vezetésbe.

Eppen ezért sok sikert kívánok a Postás Dolgozó „Fórum” rovatának, a postás dolgozók mozgósításában, e nemes cél érdekében.

Szente Imre

Szegedi Postaigazgatóság szakszervezeti bizalmi, szocialista brigádvezető

gyan kívánja biztosítani a bizalmi munka fejlődését a Posta különböző szerveinél?

2. A bizalmi munka irányelvek szellemében történő továbbfejlesztése, annak kidolgozása során megkeresi-e a Postások Szakszervezete a bizalmiakat, kéri-e véleményüket, javaslataikat a döntés meghozatala előtt? Valószínűleg lennének jó javaslatok.

3. A szakszervezeti bizalmi munkának eddig is volt kidolgozott hatáskörük, hogyan éltek azzal, és a Postások Szakszervezete megítélése szerint a lényegesen magasabb követelményeknek jól megfelelnek-e majd a postás bizalmi elvtársak? (Véleményem szerint érintettek már a magasabb szintű feladatok elvégzésére is.)

Látogatás a Posta Tervező Intézetben

BEVALLOM, nem kis fejtevést okozott számomra a Posta Tervező Intézet bemutatását szolgáló beszámoló. E tervező intézet sokoldalúsága, nemcsak postai, hanem népgazdasági jelentősége, nagyobb teret kíván, mint az adott lehetőség. Így csak igen tömörítve, talán emiatt hiányosan fogom az intézet tevékenységét, a feladatait bemutatni. Beszélgetést folytattam az igazgatóval, a szak szervezeti bizottság elnökével, és a főmérnökkel.

Az intézet kezdeti időszakának kisebb átalakítási és bővítési munkáitól indult és mostanra eljutott oda, hogy a hírközlés szinte valamennyi szakágában megfelelően képzett, széles körű gyakorlattal rendelkező tervezőgárdával több száz millió forint értékű, komplex nagy beruházások tervezési feladatait látja el. Jelenleg hazánkban a POTI az egyetlen olyan tervező szerv, amely elsősorban a Magyar Posta, s ezen túlmenően a népgazdaság valamennyi ágazata felől jelentkező hírközlési igények komplex rendszertechnikai tervezésével foglalkozik. A postaforgalmi szolgáltatásai kezdetben a vidéki, rossz karban lévő postahivatalok rekonstrukciójához igényelték tervezési tevékenységét. Ezzel párhuzamosan az új kisposták építése is lendületet kapott. Ezeknek a kispostáknak a tájba, „faluba illesztése” nem lebecsülendő építészeti feladatot jelentett. 1972-ben elkészítette a POTI a szerelt szerkezetes, tipizálható postahivatalok tanulmánytervét. 1973-ban a gazdasági bizottság elrendelte a műszaki-gazdasági normatívák kidolgozását. Ez volt a Postánál az első műszaki-gazdasági normatíva alapja. A POTI megalakulása után a megrendelések már kiviteli tervek alapján történtek. Ilyen tervek készítették az 1950. után létesített, vagy bővített 7A 2-es és a 7 DU-részes központokra, az azokhoz csatlakozó helyközi központokra, valamint a 60-as években létesített Rotary rendszerű távhívó berendezésekre. A Magyarországon jelenleg üzemben levő 7A 2 rendszerű központok állomáskapacitásának mintegy 30 százalékát, az üzemben levő 7 DU-részes központok állomáskapacitásának pedig körülbelül 90 százalékát a POTI tervei alapján építették. Komoly feladatot jelentett a Rotary központtípusok helyett új típusú, korszerű crossbar központok tervezése. A korábbiakhoz képest merőben új, felépítésében és működésében egyaránt teljesen eltérő központcsaládot kellett megismerni. 1972-ben megállapodás jött létre a Magyar Posta és az új típusú központokat gyártó BHG között az AR-központok tervezéséről. A megállapodás

szerint ajánlati tervek készültek, a többi közt Debrecen, Eger, Győr, Kazincbarcika, Szekszárd, Tatabánya új AR rendszerű központjainak a létesítéséhez. A helyi hálózattervezés területén az első jelentősebb beruházás, amely nagyobb lélegzetű hálózatos tervet igényelt, első szocialista városunk, Dunaújváros helyi hálózata volt. Ezt követték olyan ipari létesítmények, mint a Mátravideki Erőmű, vagy a Péti Nitrogén Művek helyi hálózatainak a tervei. Az első nagy lakótelepek távbeszélőhálózatát az 50-es évek végén kezdték tervezni.

JELENTŐS lépésnek számítot a 60 csatornás üzem létesítése a Budapesti-Miszkolc távkábelben. Itt terveztek először felügyelet nélküli távtáplált erősítőállomásokkal. A kiskoaxiális kábelrendszerek megjelenése teljesen új tervezési módszerek kidolgozását tette szükségessé. A koaxiális kábelhálózat teljes kiépítéséig az egyes gerincirányokban mikrohullámú alapáramköröket is terveztek, sokcsatornás átvitelre, biztosítva, hogy később ezek üzemi tartalékként, legyenek felhasználhatók.

A beruházások megvalósításához kapcsolódó tervezési munkákon kívül az intézet tervezési tevékenységével közreműködik a Magyar Posta fejlesztési célkitűzéseinek a kialakításában is, különböző fejlesztési tervek, tanulmányok kidolgozásával. Ezek közül az egyik legjelentősebb a helyközi gerinc-hálózat 1990-ig terjedő fejlesztési terve, amelyen jelenleg dolgoznak.

A „Távíró Távtávlati Fejlesztési Terv” készítésében közreműködve, részt vettek a teljes hálózat felépítésének és számrendszere központihoz kapcsolódó diagramjainak a kidolgozásában. A tgx-hálózat valamennyi központjához a POTI készítette a kiviteli tervek. Az újszerű crosspoint technikával működő, TWK-központok megjelenése új feladatok elé állította a tervezőket. De még alig ismerték meg az új központcsaládot, alakították ki az ehhez tartozó tervezési módszereket, már látni a közeljövő újabb fejlődési lépését; a Budapestre kerülő, teljesen elektronikus számítógép vezérlésű távíróközpont belépését.

DE A RÁDIO műsorszolgáltatás területén sem voltak kisebbek az igények; az ultrarövidhullámú adóberendezések telepítése; a nagy adóállomások tervezési feladatai, így a solti új 2 MW-os középhullámú adóállomás, amely 1977. január 1-től a Kossuth-műsor fő adója lesz; vagy a különleges egyedi tervek, ezek közül is kiemeltem az antennarendszereket. Az intézet tervezési szükség esetén olyan nagy elméleti felkészültséget igénylő, speciális igényeket kielégítő

feladatok megoldására is képesek, mint amilyen a gödöllői rombusz vevőantennarendszer, vagy a székesfehérvári szélessávú RH kúpanna. A Rádió és Televízióműszaki Igazgatóság megbízást adott a POTI-nak egy optimális országos ellátottságot biztosító adóhálózat fejlesztési tervének kidolgozására. A hálózat további nagy teljesítményű adóállomásai már ennek a tervnek a figyelembevételével, a POTI generáltervezésében épültek. A pécsi, a komádi, a soproni és a nagykanizsai állomásoknál a tornyok kivételével már a teljes tervezést a POTI szakemberei végezték.

Az URH-hálózat kiépítése és II-es tv-program megindulása szükségessé tette a régebbi építési állomások rekonstrukcióját. A rekonstrukciós tervek már elkészültek, a kékesi állomás pedig jelenleg készül. Az intézet valamennyi érdekelt szakágára részre új fejezetet jelent a világűrön keresztül létesülő mikrohullámú összeköttetések tervezése. Az állomás 1977-re tervezett üzembe helyezése jelentős mérföldkő lesz a magyar hírközlőhálózat fejlesztésének.

AZ INTEZETRE háruló feladatok egyre nőnek, együtt emelkednek a népgazdaság fejlődésével. Nincs olyan fejlesztés ma Magyarországon, amelynek ne lenne hírközlési vonatkozása. Létesül

egy kórház, annak kell a központ. A mezőgazdaságban is az igény a mobil rádiótelefon használatára is. Miután nincs máshová „menni” az ágazatoknak, ez a hírközlési háttérigény az intézetnél jelentkezik, mint probléma. Az igényelt tervezési kapacitást a jelenlegi létszámmal, a népgazdasági korlátozások miatt nem lehet már kielégíteni. Amíg a IV. ötéves terv időszakában a termelési költség növekedése évi 5-6 százalékos, az 1975-ben, egy főre eső termelési érték 8,3 százalékos volt, az igazgató úgy érzi, hogy a termelési intenzív növekedése a hagyományos módszerrel gyakorlatilag kimerült. A következő években a Posta állóeszközfejlesztése a IV. ötéves tervhez képest 50-60 százalékkal növekszik. Ezt kellene követnie a POTI-nak az adott 5 százalékos létszámfejlesztési lehetőség mellett. Ez a legnagyobb gondja az intézetnek és a vezetőknek.

Bizonyosak benne, hogy a létszám-korlátozás ezen a területen csak időszakos, mert az illetékesek előbb-utóbb rájönnek ennek tarthatatlanságára. De addig is, feladatok vannak, s azoknak eleget kell tenni. Ezekről beszélgetünk Hargitai Antal igazgatóval, Klementis Ervinnel, a szak szervezeti bizottság elnökével, valamint Kauzer Alajos főmérnökkel.

Schenker Pál

FUNKCIONÁRIA

Hogyan fojtsuk vízbe...?

Aki a cím után valamiféle háborzongató krimet sejt: az nagyon téved! Vaclav Vorlíček, a rendező ugyanis a nagyműtű csehszlovák vígjátéki hagyomány legaktívabb mai képviselője. Nevét a képregények divatját és stílusát szellemesen parodizáló, „Ki ölte meg Jessy-t?” alkotás tette ismertté. Ugyancsak ő készítette a James Bond filmeket kigúnyoló „A legtitkosabb ügynök”-öt. A szervátültetés adta az ötletet az „Uram, Ön özevegasszony lesz” című komédiájához is.

A „Hogyan fojtsuk vízbe...” központi figurái egy „vizimánó” familia mába ékelődött, ám külsőleg annál valószínűbb embereknek látszó tagjai.

Képtelenség az alaptéma? Valóban ez! Vorlíček és forgatókönyvírói a mai környezetet csupán arra használják fel, hogy még inkább kiélezzék a mesés elemek, trükkök és a valóság a mindennapok ellentmondását.

A forgatókönyv sem kíván mélyére ásni, valamiféle társadalmi vagy korjelenséget gombostűhegyre tűzni, (legfeljebb módjával) és ahogy mondani szokták, teljes mellszélességgel vállalja azt a korántsem hálátlan feladatot,

hogy elsősorban szórakoztasson. A mai vígjátékínséges világban ez is valami!

Vorlíček nem misztikus, a képtelenséget derűs mosollyal találja, és csak sajnálni tudjuk a jámbor lakásgazdálkodási „illetékes”-t, a félszeg, de a rokonszenves Mraceket, aki nagyon is józan körunkban pont az egyre inkább kihalt féltben lévő cseh vizimánók bájos leszármazottjában, Jana Vodickovába szeret bele.

A bonyodalmak kútforrása az, hogy Mracek doktor lakást utal ki a vizimánó familia egyik tagjának, holott a valóságban inkább abból adódnak, ha a kiutalás késik, vagy füstbe megy. Ezután nyilvánvalóan a „képtelenségre beoltott” néző már azt is hajlandó tudomásul venni, hogy Jana pompásan közlekedik a víz alatt, Matilda aszsonyiból cseresznyés süteményt, Mracek doktorból pedig háromszor is ponty!

Mindezt Vaclav Vorlíček, mint valami habos süteményt, vonzó módon, színesen találja. Kiderül a végén: nemcsak a vizimánók, de az emberek is tudják a halhatatlanság titkát. (Persze másképp.)

Jellegzetes nyári filmvígjáték.

Abel Péter

Rákóczi-évfordulón

A Ferenc Távbeszélő Üzem II. Rákóczi Ferenc szocialista brigádja kedves ünnepségen emlékezett meg a névadó születésének háromszázadik évfordulójáról. A brigád egyik tagja kiselőadást tartott, ezután elbeszélgettek Rákóczi jelentőségéről, korának kérdéseiről.

Az üzem szakszervezeti szobájában találkoztam a brigád néhány tagjával. Arról faggattam őket, mit jelent nekik ez a név: II. Rákóczi Ferenc?

— Nálunk, úgy 8-10 évvel ezelőtt a brigádokat vezetőjük nevével ismerték. Amikor szóba került, hogy híres személyiségek neveit vegyük fel, megmondom őszintén, nagy bajban voltunk — mondja Hajdú István brigádvezető. — A szakmához kapcsolódó neveket, mint Puskás Tivadar, Kandó Kálmán és még sorolhatnám tovább, már többszörösen „foglaltak” voltak.

— Miért éppen Rákóczit választották?

— Azért, mert olyan szépen hangzott... — Igen, de miért hangzott szépen...?

— Rákóczit, míg a világ világ, mindig elevenen fog élni a magyar nép emlékezetében. Szabadság, hazaszeretet, a nemzet felemelkedéséért való küzdés, harc, ezek mind helyettesíthetők a névvel: Rákóczi. Korának kiemelkedően haladó politikusa, nagy elméje volt, aki észrevette azt a történelmi pillanatot, amikor cselekedni kell. Arról, hogy milyen érdemei voltak a szabadságharcban, hogy a nemzet függetlenségéért vívott harc hogyan folyt, milyen csaták, ütközetek zajlottak le, nem akarunk sokat beszélni. Tudjuk, tanultuk, hiszen a brigád nagybölköny része érettségizett, ismerik az eseményeket. A megemlékezésen Rákóczi Ferencről, mint emberről beszélgetünk sokat.

— Milyen ember volt tehát?

— Azt hiszem, nem mondanék senkinek újat, hogy főúrr volt, az ország legnagyobb földbirtokosa. Sáros megye főispánja. Ha valaki nem ismerne őt, a felsorolást hallva, rögtön kimondhatná az ítéletet: ettől az embertől — származásánál fogva — nem lehetett sokat várni.

— Mégis őt választották névadóul...

— Éppen azért, mert tanulmányoztuk az életét és alap-

san megismertük. Ha egy brigád — vagy bármely közösség — nevet választ, akkor nem elég ha „ráut a hasára”. A név az kötelező...

— Mire? — Tudjuk, hogy a dolgok ilyen összehasonlítása nehéz. Rákóczit abban a korban, amelyben élt, a haladást szolgálta. Egy jó szocialista brigád — a mi korunkban — a mi elveink szerint élve és dolgozva, szintén a maga lehetőségein belül a haladásért dolgozhat...

— Csak hogy mi Rákóczi emléket — mint ahogy mással is így tettük volna — a brigádon belül továbbra is ápoljuk, foglalkozunk vele.

— E kitérő után beszéljenek tehát névadójukról.

— Rákóczi Ferenc jól tudta, hogy egy módja van Magyarországot függetlensége kivívásának és a magyar nemzet életben maradásának: erős központi hatalom megerősítése. Rákóczi a kuruc hadsereg-

ben is igyekezett kismemesi, sőt jobbjágy-származású tisztikart vonni maga köré, mert jól tudta, hogy a főúri tisztek nem akarnak végső tőrest a Habsburgokkal. Ezért történetet meg az, hogy a Széchenyi országgyűlésen nem választották meg királynak, hanem csak rendi konföderációt hoztak létre, elérve ezzel a rendek hatalmának megszilárdítását. Ezért történetet meg, hogy, míg a vezérő fejedeleme szövetségeset keresve, külföldre utazott, Károly szégyenletes módon letette a fegyvert a nagymajtényi síkon.

— Rákóczira mi sem jellemző jobban, mint az, hogy az udvar kegyelmet kínált neki, ő mégis önként vállalta a száműzetést. Mikos Kelemen írta róla leveleiben, hogy a fejedeleme a száműzetés éveiben sem adta fel az elveit és hosszú időn át reménykedett a magyar nép felemelkedésében.

Tóth P. György

Korabeli postások

Rákóczi születésének 300. évfordulóját ünnepeljük. Rákóczi határozott intézkedéseket hozott a szétzilált és a postások alapvető jogait gyakran megnyirbáló hatalmaskodás megszüntetésére. Az állapotokat egy korabeli jelentés ecseteli:

„A portmentességet rangjukból eredően sokan követelik, a postaalkalmazottak kiváltságait sokan megnyirbálják, a postatájakat gyakran kifosztásnak, rablásoknak vannak kitéve, az erdélyi postások 3 éve (!) nem kapnak fizetést, sőt tudva van, hogy a szekereseknek, akik az utazókat a postától elvonják, könnyű kocsijaikkal a postaregáléknak (postai haszon) ártanak, titkon a postakürtöt is használják, sőt leveleket gyűjtenek, hordoznak, kiosztanak” stb.

A „külvivallatok” is elszaporodtak, mellépostákat (!) állítanak fel. A teljesség nélkül lássuk II. Rákóczi Ferenc postautógyet szabályozó, 1705. december 26-án 6 pontos „proponciót” tett. Mind a rendelet, mind az észrevételek világosan tükrözik a korabeli nehéz viszonyokat, melyekkel a fejedeleme sok egyéb gondja mellett meg kellett küzdenie.

A kiváltságokat a fejedeleme respektálta: ha a postamester csak egy katonát lenne köteles kiállítani, erre ne kényszerítessék, viszont, ha hivatalán kívül egyéb jószágja is van, az erre eső katonát már ki kell állítania, „egyéb mentességeikben pedig nem szabad őket háborgatni”.

A legjobban szenvedett, leégett helyek postáit más helyekre kellett áthelyezni. Listát kért a fejedeleme, hogy „kik, hová helyeztessenek át nyugalmas helyekre”. utasítja a megyéket, hogy szén és abrak dolgában segítsék a postákat. A posta lovai számára „legeltető helyek használtassanak ki”, megtiltja, hogy „mások rétején széllyel ne járassák a posta-lovakat”.

Szepessy János főpostamester utóda, Kosovics Márton, már a „magyarországi posták directorátus” írja magát. A fejedeleme Erdélynek külön postaszervezetet és főpostamestert szánt. Gondolt fordított arra is, hogy a Postások „ne kondás formában ruházzanak”, hanem a „maga böcsületére nézve egyszerűn. akár ruhát, akár vörös postóból álló ruhát, mentét, dolmányt csináltsanak, egyelgessék tarkásan, rojtosan”.

— M —

Az egyetlen postásszobor

20 éve annak, hogy elkészült az első postásszobor, amelyet a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium a Magyar Népköztársaság Képzőművészeti Alapjánál rendelt. A szobor a soproni Stóckert Károly szobrászművész alkotása, a Rákóczi-kor postását, a postakocsiról éppen leszálló kocsist ábrázolja, kürttel és ostorral a kezében.

A 2 méter 60 centiméter magas szobrot alumíniumból öntötték, matt fényű lemezborításra a bronz hatású kelti a szemtelőben. A szobor 180 centiméter magas kőoszlopra került a székesfehérvári pályaudvari postáépület kiszögellésében.

A kedves postásszobornak állandóan sok nézője akad. Egyik legrégibb városunkban hirdeti a postás dolgozók megbecsülését. Hazánkban előtte sehol sem volt olyan szobor, felállítva, ameli a múlt vagy a jelen postását ábrázolta volna.

A székesfehérvári állomás útutazók is jól látják a vonat ablakából. A vasúttállomáson mefordulók megbecsüléssel tekintenek fel a szoborra.

Ugróczy Mihály

Figyelem!

1976. július 24-től a Távbeszélő Tudakozó néhány telefonszáma megváltozik. A legfontosabb új számok:

A közületi előfizetők neve szerint 170-170; az egyéni előfizetők neve szerint 170-000; Az előfizetők kapcsolási száma szerint 170-199; az előfizetők címe szerint 170-188; ébresztés 172-522; Normál zenei „A” hang 171-822 és Telefondoktor 171-899.

Budapesti Távbeszélő Igazgatóság

Posta'örténet

A balatonszemesi Postamúzeum idényjellegű postatörténeti kiállítás ismét megnyílt. Megtekinthető minden nap 10-18 óra között, hétfő kivételével.

Magyar-laoszi egyezmény

Vientianében aláírták a Magyar Népköztársaság és a Laoszi Népi Demokratikus Köztársaság közötti egyezményt a postai és távközlési szolgálatról.

Barátság-est

A Veszprém megyei Távbeszélő Üzem szakszervezeti bizottsága és a KISZ-szervezete jól sikerült barátság est rendezett június 5-én. A zenével, irodalmi műsorral tarkított esten vendégként üdvözölték a Gvógyszertár Vállalat dolgozóit, akikkel rendszeres szeretnénk tenni a szocialista brigádtalálkozókat. A közeljövőben közös kulturális programokat terveznek.

Szélmalomharc

Meghívót kaptam egy értekezletre, ahol a Postavezérigazgatóság, a Budapesti Postaigazgatóság, a Posta Tervező Intézet és más postai szervek illetékesei jöttek össze. Feszülten hallgatták a Posta Oktatási Központ igazgatójának beszámolóját, aki az intézet épületének rendeltetésének megfelelő, zavartalan és életbiztonságos használatára érdekében harcol kitartóan.

Szólamnak tűnik, hogy harcol? Miért kell a Posta és a népgazdaság érdekében harcolni? És mivel? Félreértés ne essék, nem a Posta vezetésével, tehát a jelenlévőkkel, mert nekik is ugyanott szorít a cipő, hiszen ugyanabban érdekeltek. Akkor kivel? A meghívott másik fél, az ellentábor jeles, de súlytalan képviselőjével, a 23-s ÉMV Kovács szaktárs névre hallgató építésvezetőjével?

— Mert valahogy így festett a dolog, legalábbis előttem. De hát ő csak mondja az egyre meghatározóbb magáért, hogy — „zokogjatok” velünk postások, ez a garanciális munka elvitte — uram bocsá! — az igazgató, de a 23-as dolgozóinak nyereségrészesedését is. Hogy „kevés a szakemberünk... Kevés az asztalos, a kőműves, hogy nagyobb területet kérünk, ahol dolgozhatunk, hogy meg kell minket érteni, hogy biztosítsanak ütemtervet, de... én akkor sem tudok semmit garantálni, mert kevés az ember, szóval mi mindent megteszünk, de nem valószínű... nem ígértem... nem hiszem... megpróbálom... nem rajtam múlik” — hangzik a kinyilatkoztatás.

Aztán megtudom, hogy a tizenhárom emeletes munkásszállást sem lehet használni, mert vagy az Oktatási Központ, vagy a munkásszállás! Megtudom, hogy a munkaerő-gondokkal küszködő Posta a nehezen megszerzett munkaerőt emiatt nem tudja, hol elszállásolni. Hogy szinte munkáلسzámszám-stopp-ra kényszerült! A 23-as pedig mondja a magáét. A szoba megtekintéskor a cigarettafüstjével és minden marad a régiben! Megtudom, hogy a postások már többször könyörögtek, az ÉVM igazgatójának, főmérnökének megértő segítséget kértek, de hiába. Aztán kiderült, hogy utóljára néhány éve a Legfelsőbb Bíróság kötelezte az Építőipari Vállalatot, de O, illetve őt dacoltak. A Posta pedig a gondok sokaságával küzd emiatt. Ezek után egyértelműen a 23-as vállalat magatartása ellen fordult minden idegszálam. Igaz, nem vagyok szakember, nem értek az építéshez, de — bírálatom mélységű — úgy látszik, hogy a 23-as vállalat nem ért hozzá. Ez derül ki a bírósági vizsgálatból is. Arra hivatkozik a „szakvállalat”, hogy új technológiával készült az épület, ezért nem értehet hozzá, még nem volt gyakorlata az ilyen munkában. Remek védekezés! De akkor hogyan merete elvállalni? Vajon a Lánchíd egykori építőinek volt gyakorlatuk az új technológiával épült hídhoz? Úgy tudom, nem. Furcsa, de még ma sem dőlt össze. Persze ezt a 23-as nem értheti, mert nincs ehhez sem — gondolom — gyakorlata. Majd elhangzik a vitázó gondolat és a végén már magam is ebben látom az egyedüli megoldást:

— Mi vitatkozhatunk itt napokon keresztül, téphetjük egymást, de történni semmi sem fog! Nem itt nem ezen a szinten lehet a 23-as mulasztásának rendezésére rákényszeríteni. Így igaz!!!

Van a KPM-nek minisztere és van az ÉVM-nek is minisztere. Van egy kötelező Legfelsőbb Bírói ítélet a Posta kezében. Üljenek le a felsőszintű vezetők egymással, mielőbb, mert ebben az áldatlan állapotban csak az ő szintjükön lehet és kell tenni! De addig, amíg egy, vagy két embert nem üt agyon a súlyos darabokban hulló menyezett, mert akkor a felelősség mellé már a lelkiismeret kérdéseivel is kell majd számolni.

— Sch —

Naponta járok Tiszacsegén, az Óvoda utcán, ismertem ott egy pléhtetőt, szoba-konyhás, földes padlójú házat. Majd hallottam, megvették a Mag Miklósét.

No igen, hogy ki is az a Mag Miklós?

Becsületesen dolgozó fiatal ember volt, s most toloszékhez kötött, járni nem tud, ugyanis súlyos baleset érte, 1970. október 28-án Nagycsécen, munkába menet. A baleset következtében egy ember meghalt és ő ilyen súlyosan sérült, Mag Miklós életben maradt, de sokáig élet-halál között volt, és most is a toloszékhez van láncolva. Még fiatal, talán a fejlett orvosi tudomány egyszer visszahozhatja járóképességét is, amit mindenki egész szívvel kíván.

Van egy nagyon becsületos felesége, ki értük él és dolgozik, két gyermek — egy kisfiú, 9 éves, egy kislány, 8 éves. Nos én, mikor láttam, hogy elbontották a megvett kis házat, csodálkoztam és aggódtam, hogyan fogják felépíteni?

Itt jött az a közös elhatározás a munkatársak részéről.

Mikor megláttam azt a munkát, amit azok az emberek végeztek, nem tudtam szólni, hogy oda ne menjek, meg ne kérdezzem, hogy az elvtársak melyik brigádban dolgoznak?

Megtudtam, hogy Mag Miklós a Miskolci Postaigazgatóság hálózatépítő részlegénél dolgozott és az ottani Dózsa György szocialista brigád sietett segítségére.

Kérésre odahívták Kiss Józsefet, aki a Hálózatépítő Üzem vezetője, s aki elmondta, hogy a brigád 10 éve alakult, tavaly elnyerték a Pos-

EMBERI ÖSSZEFOGÁS

ta kiváló brigádja kitiűntetését. Ez a Dózsa György szocialista brigád 1972-ben elhatározta, hogy a megrokkant munkatársnak segít új lakást építeni. Ez egy közösen összefogó megnyilvánulása volt az emberi szeretetnek, a bajba jutott munkatársukkal való törődésnek. Ebben az összefogásban benne volt az üzem igazgatójától kezdve minden dolgozó, beosztásától függetlenül. Erre legjobban rávilágít Kiss József üzemvezető tájékoztatója, ki kérdésemre, „és honnan van az anyagi fedezet?” elmondta, hogy az üzem vezetői közös tárgyalás után jóváhagyták, hogy az üzem 100 ezer forintot, 25 éves lejáratú kamatmentes kölcsönnel segíti Mag Miklóst. A szakszervezettől kapott 25 ezer forintot, indulónak.

Az összes munkát pedig — tehát egy két szoba összkomfortos lakást, víz- és villany-

beszereléssel — a brigád társadalmi munkában végzi el. Gyakorlatban a tervezéstől a kulcsátadásig minden társadalmi munkában történik.

Az építkezés megkezdéséhez nagy segítséget adott a tiszacsegi nagyközségi tanács elnöke, Molnár János elvtárs és az építészeti főelőadó, Kiss József, valamint a polgári OTP-fiók dolgozó.

Kiss üzemvezető elvtárs jóleső érzéssel mondja, hogy ő közzöni a tiszacsegi nagyközségi tanácsnak azt a segítséget, hogy rövid időn belül megkapták az építési engedélyt!...

Április elején ásták az alapot, verték a betont és május 15-én — szabad szombat-jukat is erre áldozva — 30 ember felrakta a két szoba összkomfortos épület falát. Bár anyaghiány miatt egy kis csúszásban vannak, de a vál-

lalt időre, azaz június 30-ra úgy érzik, hogy csak készen lesznek! Egy üzem különböző részlegén dolgozó — hálózati, magasépítők — kötötték komplex szociális szerződést.

Tehát itt igazi szociális szellem kötötte és köti össze az embereket, minden embert egyért.

Itt nem az számít, kinek mi a beosztása, igazgató, párttitkár, főművezető, munkás — mindenki dolgozik és nő ki a földből a szép, tágas, világos, két nagy ablakkal az utcára és egygel az udvarra néző igazi „szerezház”, én annak nevezem, mert az emberek ösztöne, igaz szeretetéből épül.

Kíváncsi, hogy legyenek mindig boldogok, elégedettek a benne lakók és a sok-sok szorgos kezű, meleg szívű ember, akik ezt megteremtették!

Bekecs Lászlóné
Tiszacsege

Debreceni kísérlés (II.)

Király Sándor

vételi munkakörökben, a távbeszélőkezelőknél. Az ellenőrzési napló vezetőjét erre külön ösztönözni fogom, a napló alapján objektívebb tudom majd megítélni a dolgozók munkáját is.

— *Bujkál bennem a kisördög, ha valaki jól dolgozik, de az ellenőr „pikkol rá”, akkor ez objektív megítélés?*

— Nézz, van nekem még erre is egy kontrollom — válaszolja a hivatalvezető. — Ha például felhívom Szolnok 1. és Nyíregyháza 1. postahivatalát, egybehangzóan megmondják nekem, a Debrecen 1. postahivatal 2-3 legudvariasabb kezelőjének nevét!...

— Furdalja az oldalam: Debrecen 1. postahivatal elég nagy ahhoz, hogy e jutalmazási keretet decentralizálják, például osztályokra — s meg is kérdezem.

— Felmerült bennünk ez a gondolat is — mondja Tóth Lászlóné szb-titkár. — Úgy határozunk, az idén ezt nem tesszük, majd meglátjuk, mi a tapasztalat. Kidolgoztunk egy olyan alternatívát is, hogy a 21 600 forint felét tegyük hozzá az év végi jutalomkerethez. Ezt elvetettük,

mert úgy véljük, ez nem segítené céljainkat.

Beke Dező, Karcag postahivatal vezetője azzal kezdi, hogy „a 24. órában érkezett ez az ösztönzési lehetőség”. Nem panaszkodik ő sem. Sorolja a nehézségeket, de már párosítja a megoldással is:

— Képzeld, 32 tiszt munkakörből 5 egyszerre esett ki (gyes., szabadság, áthelyezés, betegség, üdülés). 16-18 óráig — a csúcsban — a főpénztárnak besegít az egyik távbeszélő-kezelő, akkor helyettesít valaki dolgozik. Elment tőlünk a rádióosztály kezelője. Munkakörét, a rádió-ügyeket, a Totót, a főpénztári beutófeladatokat — átmenetileg másik 3 dolgozónk veszi át. A nyugdíjutasítványok leszámolásánál a rovatolónk be kell segíteni, mert így nem várakoznak annyit a kézbesítők.

— E feladatok elvégzését ösztönözni tudjuk — veszi át a szót Varga Imre szb-titkár.

Hozzáteszi, még a várakozási időt is csökkenteni akarják azzal, hogy például szombat 12-12 óra 30 percig a rovatoló a pénzfelvitelnél is besegít.

Hajdúböszörményben Bogdán Imre hivatalvezető kezei-perce kijelenti: az új postai bérrendszer bevezetése óta a vezetők kezében lényegében semmi ösztönzési lehetőség nem volt, csupán esetenként érkezett az igazgató-ságtól jutalomkeret, főleg az év végén. „Ki az a vezető, aki visszaemlékezik egy évre, ki hogyan dolgozott?”

— Azt tervezem, tanulja meg más is a főpénztárosi munkakört — mondja —, de még gondolnom kell a hírlapfelelős utánpótlására is. Erre is tudok most már ösztönözni.

Kovács Sándorné szb-titkár elmondta, eddig is közösen osztották el a pénzt a dolgozók között, s a most kapott

5100 forint sorsáról is közösen döntenek.

Hajdúdorog hivatalvezetője, Gyúró Mihály és a munkahelyi bizottság titkára, Urbán Józsefné is azt emlegették ki, hogy sokkal jobban megvalósítható a differenciálás.

Rozinka János régi ismerősöm. Ha nem tudnám, hogy Kisvárdán ő a jszb-titkár, nyugodtan hihetném, hogy a hivatalvezető tájékozott.

— Az üzemmenet zavartalan biztosítása érdekében az ösztönzőkeretünket a minőségi munka javítására, a várakozó helyettesítések, a tudatos szabadságolásokra kívánjuk felhasználni. A keret egy részét utólagos értékelés alapján használjuk fel. Helyi ellenőrnk az ellenőrzési naplóba a pozitívumokat is rögzíti. Így tudjuk elbírálni a felvételt, a kézbesítést, az irányító szolgáltatást és az átvételt — indítt munkáját. Nagv súlyt helyezünk a járat fogadására. Mi igazán tudjuk, ez lehet kész-séges, de közbömbös is. Számos szolgáltatásunk színvonala ettől is függ.

Utunk befejező állomása Nyíregyháza 2. pályaudvari postahivatal volt. Az idén kiváló hivatal címet elnyert postaszerv vezetője, Nagy Erő és a jszb-titkár, Nagy István örül a kapott lehetőségnek.

— 38 éves postai szolgálatom alapján az a véleményem, az ilyen ösztönzési mód hasznos eszköz a vezetés számára a munka jobb megszervezésében, a váratlan problémák kiküszöbölésében — mondja a hivatalvezető.

— 8300 forintot kaptunk — mondja Nagy István. — Ebből egyrészt honorálni tudjuk a rendszeresen túlerhelyelt dolgozóinkat, másrészt a célfeladatokat jutalmazhatjuk. Itt van a Nyíregyháza-Budapest 41-es mozgóposta, ahol nagyobb szakértelem és nagyobb munkaintenzitás szükséges,

mint az autó-mozgóposták kezelőinél. Ez természetes. 20 utazó mozgósunk van, de távolsági menetel közülük csak 14-en tudnak ellátni. Most már ösztönözni tudjuk dolgozóinkat, hogy vállaljanak távolsági menetel. A rovatolásnál sokszor a IV. szakszoportos dolgozó végez II. és III. szakszoportra előírt munkákat. Bérben ezt nem lehet megfizetni.

— 1975-ben 1629 szabadságnap mellett 1316 (!) táppénzes nap volt a hivatalnál. Ezt helyettesíteni kellett — mondják mind a ketten.

A helyettesítés kérdése — mindegy, milyen ok miatt — kivétel nélkül felmerült a hivatalok vezetőinél. Ezzel az ösztönzési lehetőséggel kívánják megoldani a szabadságolások biztosítását, a gyés, betegség miatti távolléteket, a kézbesítésnél 3 járás 2 kézbesítővel való ellátását (természetesen esetenként), a csomagkézbesítőt is helyettesítő ösztönzésért, mert gépkocsivezető jogositványra van, a más hivatalokba küldendő helyettesek ösztönzését a rendszeres helyettesek kiváltására és az állandó kézbesítőhelyettes ki-nevelését is.

Harangozó István szb-titkár megerősítve látta a szakszervezeti tanács elképzelését is.

— Az a cél vezérelt minket — mondja —, hogy mielőbb oda kerüljön az anyagi elismerés, ahol, s akik megdolgoztak érte. Ösztönzés ez az általánostól eltérő szolgálati rend vállalására, az önképzés fokozására, hogy egyre több dolgozónk képes legyen más munkakör betöltésére is, mert ez a helyettesítés alapja. „Égő” soron szolgáltatásaink minőségének javulását várjuk, nagyobb eséllyel szeretnénk indulni a Kiváló igazgatóság címért folyó versenyben is.

Úgy érzem, s az eddigi tapasztalatok azt mutatják, az igazgatóság elképzelését sikerül megvalósítania a hivataloknál. A végrehajtásról jövőre tudósítunk.

Garamvölgyi András

Kanizsa József Június fényében

Júniusi fények,
lombok közt sárgarigóit,
hullámzó kalásztenger
— kapok még itt harapni-
valót!

Természet, szabad végtelen.
Te örök otthont adó anya,
pacsirta dallal altatsz,
barátom itt minden tanyá.

Csillagvirágok nyílnak.
Te vezetsz, mutatod a tájat,
beszélés velem
a hegyek, völgyek nyelvén,
bemutatod nékem hazámat.

Címzett: Helyközi Távbeszélő
Igazgatóság

Köszönőlevél

A Helyközi Távbeszélő Igazgatóság Gyártó és Szerelő Üzeme a március 13-ai és május 28-ai közötti időben befogadta leánytanulóink egy csoportját és munkaképességük fejlesztését a termelőmunka folyamatában biztosította. Az üzemből eltöltött idő alatt tanulóinknak nemcsak lehetőség nyílt megismereni az itt folyó munkát — abban képességeik szerint tevékenykedni —, hanem a jó üzemi légkör, a közösségi élet megismerése is lehetővé vált számukra.

Az üzemi dolgozóink a tanítványaink iránt megnyilvánuló szeretetteljes bánásmódja, önzetlen segítőkészsége tiszteltetés és megbecsülés váltott ki irántuk. A termelőmunkában való részvételük, az elért eredményekért kapott dicsőítő szó és ellenérték növelte a gyerekek önbizalmát, csökkentette kisebbségi érzésüket.

A Kisebbségi Iskola Nevelőtestülete nevében köszönetet mondok az üzemi minden dolgozójának azért a megértő támogatásért, melyet tanulóink munkára nevelése érdekében tettek.

Gyulai Gáspár,
a VIII. ker. Nap utcai Kisebbségi
Iskola igazgatója

HALOTTAINK

Szabó István (Budapest 78. postahivatal, Zele Sándor (Lipót Távbeszélő Üzem), Szoboszlai Béláné (Budapest 4. postahivatal), Mojzes Mihály (Budapest 62. postahivatal), Popper Lajos Központi Hírlap Iroda), Kubasy Gyuláné (Budapest 4. postahivatal), Horváth István (Csepel 1. postahivatal) és Németh Richard (Erzsébet Távbeszélő Üzem).

Kis majális

A Pilisszurdok természetadta pompáját, szépségét, csendjét vidám társaság verte fel. Majálisát ünnepele. Testet, lelket üdítették a pompás időben, a gyönyörű természeti környezetben. A Budapest 72. postahivatal természetbarát köre és a Zugló Sport Egyesület közös rendezésében vidám összejövetel volt itt. Labdarúgó-mérkőzés, igazságos döntetlennel. Vidám lepényevés, zsi. Dudás Pisti győzelmével. Szakbanfutás, nekem és korok szerint.

Szólt a nóta, kacagás verte fel a szurdokot. A résztvevők kellemes emlékekkel felülülve, gyűjtötték erőt a munkáshétköznapokra.

KÁNIKULA

8 POSTÁS DOLGOZÓ

A békéscsabai KISZ-alapszervezet Ifjúsági Klubja 1976-ban újjáalakult. Vezetője Csarnai Mária, a Békéscsaba 1. postahivatal forgalmi ügyintézője. A klub működése felett védnökséget vállalt a Békéscsaba 1. postahivatal szakszervezeti bizottsága, a Békés megye Távközlési Üzem szakszervezeti bizottsága, valamint a KISZ-alapszervezet. Programja ismeretterjesztő előadásokat, élménybeszámolókat, vetélkedőket és kulturális rendezvényeket tartalmaz. Programon belül a közelmúltban Csarejs János klubtag első önálló tárlatát Csarnai Mária klubtitkár nyitotta meg és ismertette a fiatal amatőr festő életét, aki a postánál rendszeres helyettes.

A megnyitót követően Kovács Imre KISZ-titkár felkérte az ifjú festőt, hogy kalauzolja végig a vendégeket a tárlaton. A megnyitón részt vettek gazdasági vezetők és társadalmi szervek képviselői. Célunk, hogy a tárlat a megye többi postás KISZ-alapszervezetéhez is eljusson.

Petrovski Pál

Ismeretterjesztés

A Postás Művelődési Központ szervezésében a rövidesen lezáruló ismeretterjesztési időszakban 36 tagozatunk működtött, ebből 5 a Postás Művelődési Központban, 31 pedig a budapesti postaszerveknél.

A tagozatokon 1975 szeptemberétől 1976 májusáig 402 előadás hangzott el és az előadásokat csaknem 17 ezer postai dolgozó hallgatta meg. A kihelyezett tagozatok feladatai között 11-en sikeres munkájukat elismerésként, dícséretben és jutalomban részesítették. Közülük is kiemelkedők a Budapest 72-es postahivatal, a Lipót Távbeszélő Üzem, a Postások „József Attila” Kollégiuma és a Posta Számítástechnikai és Szervezési Intézetének aktivái.

Az 1976/77-es ismeretterjesztő évadban szintén 35-40 tagozatot akarunk indítani, a postaszervek igényétől függően. Tovább bővítjük a témajárókat. Az előző évadra leadott tematikát érdekes, hasznos sorozatokkal egészítettük ki, így például: a szocialista társadalom — szocialista munka; a család, otthon, társadalom; hétköznapijaink tudománya; az egészséges életmódról szóló sorozatokkal.

Az előadások 80-90 százaléka film- és diaképvetésekkel, magnófelvételekkel színesítjük, a csatlakozó filmek jegyzékét is mellékeljük a tematikához, amelyet megküldtünk minden olyan fővárosi hivatalnak és üzemnek, ahol kihelyezett tagozatunk működik, vagy jelezték bekapcsolódási szándékukat.

Lehetőség van arra is, hogy újabb kihelyezett tagozatokat indítsunk olyan munkahelyeken, ahol eddig nem volt ismeretterjesztés. Kérjük, igénylésükkel keressenek fel minket!

Az előadások és szemléltetések költségeit — az eddigi gyakorlatnak megfelelően — a Postás Művelődési Központ fedezi, az igénylő postaszerve feladata a helyi szervező munka.

A feladat az, hogy a következő évadban az előadások még szorosabban kapcsolódjanak a munkahelyi oktató-nevelő tevékenységhez, az időszaki célok megoldásához.

Kiemelt fontosságú feladatot az ismeretterjesztő előadások látogatásának beépítése a szocialista brigádok kulturális programtervezetébe. A sorozatok, vagy az egyes előadások témáit a szocialista brigádtagok igényéhez igazodva válogatjuk. Például: középiskolát végzők részére a tanult anyagokat elmélyítő-kiegészítő előadásokat tartani, színházlátogató dolgozók részére színházi szakemberekkel való találkozási szervezést, ahol mód nyílik, majd a látott darabok értékelésére, elemzésére.

Minden segítőtársunknak és az előadások látogatóinak sikeres ismeretterjesztő évadot kívánunk!

Polgár Anna,
a PMK előadója

Olimpiai bélyegek

A Magyar Posta legközelebb június 29-én bocsát ki bélyeget. Ekkor kerül forgalomba a XXI. Nyári olimpiai játékok tiszteletére tervezett, 7 címletből (40, 60 fillér, 1, 2, 3, 4 és 5 forint) álló bélyegsorozat és a 20 forintos blokk.

A bélyegek és a blokk az Állami Nyomdában készültek, több színű ofsetnyomással. Dudas László grafikusművész terve alapján. A sorozatot 432 000 fogazatot és 9500 fogazatlan, a blokkot 310 000 fogazott és 10 500 fogazatlan példányban bocsátják ki.

Valamennyi bélyegen az ábrázolt sportágak sematikus rajzai keretbe vannak foglalva, és minden bélyegen látható az olimpiai játékok emblémája, valamint a kanadai zászló. A 40 filléres bélyeg az Intelsat IV. mesterséges holdat (amely az olimpiai játékok közvetítését biztosítja), a 60 filléres bélyeg öttusa-lovaglást, az 1 forintos kenu-gólyást, a 2 forintos kenu-egyet, a 3 forintos a párbaj-

20 millióért:

Új kishivatalok — sorozatban

A múlt év májusában a Postavezérgazgatóság közölte: a beruházásoknál forrás-maradvány adódott. Így postaházak építésére — terven felül — húszmillió forint költségkeret-bővítés lehetséges. Tájékoztatóul hozzátették, hogy ennek igénybevétele az igazgatóságnak nem kötelező, de kikötés volt, hogy 1976 végéig az építkezéseknek be kell fejeződniük.

A Pécsi Postaigazgatóságon már régen szorított a nagyon sok rossz elhelyezéssel bíró problémája. Azonnal látták, hogy ilyen lehetőséget nem szabad elszalasztani. Tudatában voltak annak is, hogy a már tervezett új postai építkezéseken felül, komoly nehézséget okoz a hirtelen sokszorozódó tervezés és még nagyobb a robbanósnak szaporodó kapacitás-szükséglet meg-szervezése. Mindebből következtet, hogy igencsak mérlegelendő volt a határidő kérdése is. Mégis vállalták! Eszükbe ötlött, hogy 1965 előtt ilyen építkezési mennyiségről nem is álmodtak. Hogy 65 és 70 között mindössze 20 postaház épült. Az utóbbi öt évben mindössze harminc. És most másfél év alatt mindezt túl kellett szárnyalni! Sőt, e terven felüllet 1975 májusában kezdtek szervezni, de a vezérigazgatóság csak augusztusban döntött véglegesen.

Várakozásra, mérlegelésre idő tehát nemigen volt. Határozat született, hogy az építkezési helyek kijelölésénél elsőrendű, kell, hogy legyen a magán- és egyéb bérleményekben, rossz körülmények között üzemelő kis posták felépítése. A döntés a társadalmi szervek, az érdekelte osztyók legmesszemenőbbéig való meghallgatásával történt. Ezután a terven felüli vállalkás az építési osztály fiatal gárdájának a szívére lett. Az igazgatósági tervező iroda kollektívája vállalta a tervezés nem kis munkáját. A területhez tartozó négy megyében, a tanácsai és társadalmi szervek, jó néven vették az évek óta húzódozó postai elhelyezések megoldását. Azonnal segítettek is, a községek központi helyein ajánlottak fel az építkezéshez — a távlati terveiknek megfelelően, nagyrészt ingyenes telket. Az építési engedélyeket

szoron kívül adták meg. Az építkezési kapacitás biztosításában is segítettek.

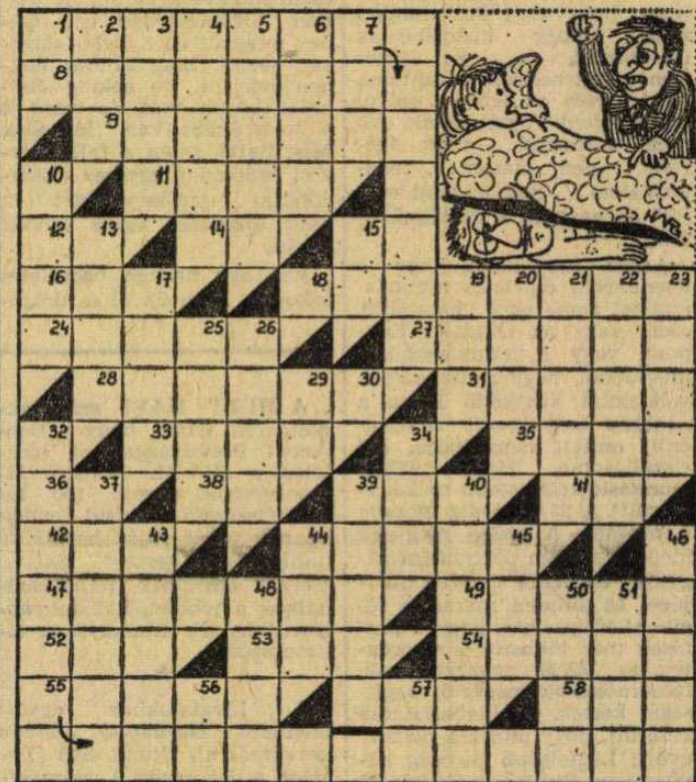
Az I-III. osztályú (csak Letenye IV. osztály) postahivatali építkezések tervei általában — a sürgősség ellenére — nem egyforma típusúvá váltak. Mindenhol igazodtak a helyi sajátosságokhoz és követelményhez. Lakások nem kényszerültek, kivétel nélkül úgy alakították ki azonban az épületeket, hogy a kirendelt részére — modern bútorzattal — külön szoba legyen. A kisebbeknél nem, de ahol a szükség megkívánta, ott külön kiegészítőszoba is létesült. A felvétel nem egy helyen, bankpult-szerű, a legmodernebb igényeknek megfelelő kiegészítés lesz. A kapott központi beruházási kereten felül az igazgatóság is komoly terheket vállalt. Itt nemcsak a százazres nagyságrendű új berendezésekre kell gondolni, hanem milliók távközlési áthelyezési költségekre is.

Az építkezések híre gyorsan terjed. A területen járva, szinte tapintható az öröm. Hatal-

mas az előrelépés az egészséges munkakörülmények kialakításában. Az Igazgatóság Szakszervezeti Tanácsánál — a terv legnagyobb támogójánál — hangoztatják, hogy évtizedes problémák oldódnak meg. Ha még nem is mindenhol, de Baranyában négy, Somogyban hét, Tolnában és Zalában tíz-tíz helyen. Nem tapasztalják majd Hosszúhéten, Bagodvitenyén a most kezdődő postai tanfolyamhallgatók — gyakorlatra való kimenetelükkor — az ott levő túrheteren zsúfoltságot, megszünt Szalántán és meg fog szűnni Karádon is a rendkívül kedvezőtlen munkakörülmény, megszűnik a tapsonyi postahivatal rettenetes állapota. A Baranya megyei Szalánta községben az elmúlt év végén, első fecskeként — Varga Sándor, az igazgatóság vezetője — a községi tanács és a társadalmi szervek képviselőinek jelenlétében — kiemelkedő ünnepélyességgel, már felavatták az első ilyen terven felüli postaházat.

Dr. Pazar Ferenc

Családi dolgok

Tánc közben ismerkedett meg két fiatal. Utána összebújva sétáltak az éjszakai utcákon.

— Mond, te mindent elmesélsz a mamádnak, ami ilyenkor veled történni szokott?

— A világon semmit! A mamám ugyanis egyáltalán nem érdekli... (A válasz további része a vissz. 1. és a függ. 32. alatt található.)

VÍZSZINTES:

1. A nő válasza, 8. Irodalmi alkotásaim (névelővel), 9. USA állam, 11. Női név, 12. Helyrag, 14. Európai nép, 15. Az emberi test tartozéka, 16. Orosz Személynév, 18. Beszámolás, 24. Városunk, mely az idén 25 éves, 27. Tó a Szovjetunióban, 28. Siker, 31. Kötelező, ingyen munka volt, 33. Nemesi rang, 35. Szerszám, 36. Igevégeződs, 38. Rangjelzés, 39. Földrajzi fogalom is, 41. Duplázza dunántúli város, 42. Ó-vel a végén a csontban van, 44. Mindent kibír, 47. Haszonbér, 49. Becézett női név, 52. Afrikai keresztnev, 53. Folyó spanyolul, 54. Négy negyed, 55. A tengeri hajózásban a sebesség mértékegysége, 57. R. I. R. 58. Beszédre.

FÜGGŐLEGES

1. Idegen igen, 2. Volt lenyegyel atléta kerestneve, aki

egyéb, furcsa módon is híressé vált, 3. Névelős női név (ford.), 4. Népszerű futbalcsapat, 5. Különbség van a jövedelem... között, 6. Spanyol futbalcsapat nevének egyik fele, 7. Angol férfi név, 10. Mélyedés a földben, 13. Az egyik pólus, 15. Érzékeltük, 17. Időhatározószó, 19. Bántalmaz, 20. Börtönbe is juthat! 21. Atléta edző teszi, 22. Női név, 23. Járnyűvön található (ford.), 25. Tó a Szovjetunióban (ford.), 26. Fogapoló szer, 29. Fordított nővény, 32. A nő válaszával folytatása, 34. Számmév, 37. Kutatja, 39. Ilyen út is van, 40. Kiszedé, 43. Lehajlt, 44. A függ. 39. tartozéka, 45. Nyelvtani fogalom, 46. Aki... szaporítja — szofista, 48. Huzal, 50. Darab, 51. Kezdet nélkül hiszik! 56. MABI azonos hanzói, 57. Ifjúsági lap közismert rövidítése.

— Bánhidi —

Beküldendő a vízszintes 1. és a függőleges 32. Beküldési határidő: július 10.

Az előző számunkban közölt keresztrejtvény helyes megfejtése: vízszintes 1.: Mond, és tényleg csizma alakú?

Könyvtárat nyitottak: Baranyai Livia (Szamód), Büki László (Budapest), Hegedűs Alfréd (Tapolca), Hetényi Géza (Vasvár) és Sohár Kálmán (Nagylengyel).

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postások Szakszervezetének Lapja Szerkesztette a Szerkesztő bizottság Felelős szerkesztő: ROHOVYI ISTVÁN Szerkesztőség: 1146 Budapest, XIV. Császár András u. 12. Telefon: 628-777 Kiadja a Népszava Tankönyvkiadó Vállalat 1364 Budapest VII. Rákóczi út 54. Telefon: 226-319 A kiadásért felel: GABOR MARTON igazgató 76-2342. Szikra Lapnyomda, Budapest Felelős vezető: Roder Imre igazgató